

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang

3. april 2017

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2017/C 104/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2017/C 104/02	Sag C-604/13 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. januar 2017 — Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG mod Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union (Appel — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — samordning af salgspriser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 23, stk. 2 — loft på 10 % af omsætningen — retningslinjerne for beregning af bøder af 2006 — princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft — udøvelse af den fulde prøvelsesret — uforholdsmæssig lang sagsbehandlingstid)	2
2017/C 104/03	Sag C-609/13 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. januar 2017 — Duravit AG, Duravit SA, Duravit BeLux SPRL/BVBA mod Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union (Appel — konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — samordning af salgspriser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 31 — begrundelsespligt)	2

2017/C 104/04	Sag C-611/13 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. januar 2017 — Hansa Metallwerke AG m.fl. mod Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union (Appel — konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — samordning af salgspriser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 23, stk. 2 — loft på 10 % af omsætningen — begrundelsespligt — beskyttelse af den berettigede forventning)	3
2017/C 104/05	Sag C-613/13 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. januar 2017 — Europa-Kommissionen mod Keramag Keramische Werke GmbH, tidligere Keramag Keramische Werke AG m.fl. (Appel — konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og inventar — samordning af salgspriser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — begrundelsespligt)	3
2017/C 104/06	Sag C-614/13 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. januar 2017 — Masco Corp. m.fl. mod Europa-Kommissionen (Appel — konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — samordning af salgspriser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — samlet og vedvarende overtrædelse — begrundelsespligt)	4
2017/C 104/07	Sag C-618/13 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. januar 2017 — Zucchetti Rubinetteria SpA mod Kommissionen (Appel — konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — samordning af salgspriser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 23, stk. 2 — loft på 10 % af omsætningen)	5
2017/C 104/08	Sag C-619/13 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. januar 2017 — Mamoli Robinetteria SpA mod Europa-Kommissionen (Appel — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — samordning af salgspriser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — bødefritagelsesordning — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 23, stk. 2 — loft på 10 % af omsætningen — udøvelse af den fulde prøvelsesret)	5
2017/C 104/09	Sag C-625/13 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. januar 2016 — Villeroy & Boch AG mod Europa-Kommissionen (Appel — konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde — samordning af priser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — samlet overtrædelse — bevis — bøder — fuld prøvelsesret — rimelig frist — proportionalitet)	6
2017/C 104/10	Sag C-626/13 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. januar 2017 — Villeroy & Boch Austria GmbH mod Europa-Kommissionen (Appel — konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og inventar — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde — samordning af priser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — samlet overtrædelse — bevis — bøder — fuld prøvelsesret — rimelig frist — proportionalitet	6
2017/C 104/11	Sag C-636/13 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. januar 2017 — Roca Sanitario SA mod Europa-Kommissionen (Appel — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — samordning af salgspriser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — retningslinjerne for beregning af bøder af 2006 — begrundelsespligt — ligebehandlingsprincippet — proportionalitet — udøvelse af den fulde prøvelsesret)	7

2017/C 104/12	Sag C-637/13 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. januar 2017 — Laufen Austria AG mod Europa-Kommissionen (Appel — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og inventar — samordning af salgspriser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 23, stk. 2 — loft på 10 % af omsætningen — retningslinjer for beregning af bøder af 2006 — begrundelsespligt — ligebehandlingsprincippet — udøvelse af den fulde prøvelsesret	7
2017/C 104/13	Sag C-638/13 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. januar 2017 — Roca SARL mod Europa-Kommissionen (Appel — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — samordning af salgspriser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — retningslinjer for beregning af bøder af 2006 — ligebehandlingsprincippet — udøvelse af den fulde prøvelsesret)	8
2017/C 104/14	Sag C-642/13 P: Domstolens dom (Første Afdeling Afdeling) af 26. januar 2017 — Villeroy & Boch mod Europa-Kommissionen (Appel — konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde — samordning af priser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — samlet overtrædelse — bevis — bøder — fuld prøvelsesret — rimelig frist — proportionalitet)	8
2017/C 104/15	Sag C-644/13 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. januar 2017 — Villeroy & Boch SAS mod Europa-Kommissionen (Appel — konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde — samordning af priser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — samlet overtrædelse — bevis — bøder — fuld prøvelsesret — rimelig frist — proportionalitet)	9
2017/C 104/16	Sag C-421/14: Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. januar 2017 — Banco Primus SA mod Jesús Gutiérrez García (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Santander — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 93/13/EØF — aftaler indgået mellem erhvervsdrivende og forbrugere — urimelige vilkår — realkreditaftaler — proceduren for tvangsauktion af et pantsat aktiv — præklusionsfrist — de nationale domstoles opgave — retskraft)	9
2017/C 104/17	Sag C-560/14: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. februar 2017 — M mod Minister for Justice and Equality, Ireland og Attorney General (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court — Irland) (Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — direktiv 2004/83/EF — minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge — ansøgning om subsidier beskyttelse — lovlighed af den nationale procedure for behandling af en ansøgning om subsidier beskyttelse indgivet efter afslaget på en ansøgning om flygtningestatus — retten til at blive hørt — rækkevidde — retten til en samtale — retten til at indkalde og krydsforhøre vidner)	11
2017/C 104/18	Sag C-573/14: Domstolens dom (Store Afdeling) af 31. januar 2017 — Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides mod Mostafa Lounani (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — asyl — direktiv 2004/83/EF — fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge — artikel 12, stk. 2, litra c), og artikel 12, stk. 3 — udelukkelse fra anerkendelse som flygtning — begrebet »handler, der er i strid med De Forenede Nationers mål og grundsætninger« — rækkevidde — ledende medlem af en terrororganisation — straffedom for deltagelse i en terroristgruppes aktiviteter — individuel vurdering)	12

2017/C 104/19	Sag C-606/14 P: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 1. februar 2017 — Portovesme Srl mod Europa-Kommissionen (Appel — støtte ydet af Den Italienske Republik til fordel for Portovesme Srl — ordninger med fordelagtige elektricitetspriser — afgørelse, hvorved støtteforanstaltningen erklæres uforenelig med det indre marked)	13
2017/C 104/20	Forenede sager C-247/15 P, C-253/15 P og C-259/15 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. januar 2017 — Maxcom Ltd, Chin Haur Indonesia, PT, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen (Appel — dumping — gennemførelsesforordning (EU) nr. 501/2013 — import af cykler afsendt fra Indonesien, Malaysia, Sri Lanka og Tunesien — udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes over for importen af cykler med oprindelse i Kina, til også at omfatte denne import — forordning (EF) nr. 1225/2009 — artikel 13 — omgåelse — artikel 18 — manglende samarbejde — bevis — en række samstemmende indicier)	13
2017/C 104/21	Forenede sager C-248/15, C-254/15 P og C-260/15 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. januar 2017 — Maxcom Ltd, City Cycle Industries, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen (Appel — dumping — gennemførelsesforordning (EU) nr. 501/2013 — import af cykler afsendt fra Indonesien, Malaysia, Sri Lanka og Tunesien — udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes over for importen af cykler med oprindelse i Kina, til også at omfatte denne import — forordning (EF) nr. 1225/2009 — artikel 13 — omgåelse — artikel 18 — manglende samarbejde — bevis — en række samstemmende indicier — selvmodsigende begrundelse — manglende begrundelse — tilsidesættelse af de processuelle rettigheder)	14
2017/C 104/22	Sag C-283/15: Domstolens dom (Første Afdeling) af 9. februar 2017 — X mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — skattelovgivning — indkomstskat — statsborger i en medlemsstat, der på denne medlemsstats og en tredjestats område oppebærer indkomst og er bosiddende på en anden medlemsstats område — skattefordel, der har til formål at tage hensyn til hans personlige og familiemæssige forhold)	15
2017/C 104/23	Sag C-373/15 P: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 26. januar 2016 — Den Franske Republik mod Europa-Kommissionen og Kongeriget Spanien (Appel — Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) — udgifter, som er udelukket fra EU-finansiering — forordning (EF) nr. 1698/2005, (EF) nr. 1975/2006 og (EF) nr. 796/2004 — støtteforanstaltninger til udvikling af landdistrikterne — områder med naturbetingede ulemper — kontroller på stedet — koefficient for belægningsgraden — optælling af dyr)	16
2017/C 104/24	Sag C-392/15: Domstolens dom (Første Afdeling) af 1. februar 2017 — Europa-Kommissionen mod Ungarn (Traktatbrud — artikel 49 TEUF — etableringsfrihed — notarer — nationalitetskrav — artikel 51 TEUF — deltagelse i udøvelse af offentlig myndighed)	16
2017/C 104/25	Sag C-430/15: Domstolens dom (Første Afdeling) af 1. februar 2017 — Secretary of State for Work and Pensions mod Tolley (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court of the United Kingdom — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — social sikring — forordning (EØF) nr. 1408/71 — »plejedel« af underholdsydelse til handicappede (disability living allowance) — person, som er forsikret mod risikoen ved alderdom, og som endeligt er ophørt med enhver form for erhvervsmæssig beskæftigelse — begreberne »ydelse i anledning af sygdom« og »ydelse ved invaliditet« — mulighed for overførsel)	17
2017/C 104/26	Sag C-441/15: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 9. februar 2017 — Madaus GmbH mod Hauptzollamt Bremen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Bremen — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — den fælles toldtarif — tarifiering — kombineret nomenklatur — pos. 3824 90 97 og 2106 90 92 — en vare i pulverform bestående af calciumkarbonat (95 %) og modificeret stivelse (5 %))	18

2017/C 104/27	Sag C-506/15 P: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 26. januar 2017 — Kongeriget Spanien mod Europa-Kommissionen (Appel — Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) — udgifter, der er udelukket fra EU-finansiering — forordning (EF) nr. 1698/2005, nr. 1975/2006 og nr. 796/2004 — støtteforanstaltninger til udvikling af landdistrikterne — områder med naturbetingede ulemper — kontroller på stedet — koefficient for belægningsgraden — optælling af dyr)	18
2017/C 104/28	Sag C-562/15: Domstolens dom (Andet Afdeling) af 8. februar 2017 — Carrefour Hypermarchés SAS mod ITM Alimentaire International SASU (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Paris — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — sammenlignende reklame — direktiv 2006/114/EF — artikel 4 — direktiv 2005/29/EF — artikel 7 — objektiv prissammenligning — vildledende udeladelse — reklame, der sammenligner priser for varer, der sælges i butikker af forskellig størrelse eller forskelligt format — tilladt — væsentlige oplysninger — oplysningernes omfang og medie) . . .	19
2017/C 104/29	Sag C-585/15: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. februar 2017 — Raffinerie Tirlemontoise SA mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance francophone de Bruxelles — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — sukker — produktionsafgift — fastsættelse af det gennemsnitlige tab — beregning af produktionsafgifter — forordning (EF) nr. 2267/2000 — gyldighed — forordning (EF) nr. 1993/2001 — gyldighed)	20
2017/C 104/30	Sag C-21/16: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 9. februar 2017 — Euro Tyre BV mod Autoridade Tributária e Aduaneira (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa) — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — moms — direktiv 2006/112/EF — artikel 131 og 138 — betingelserne for fritagelse for leveringer inden for Fællesskabet — momsinformationsudvekslingssystemet (VIES) — manglende registrering af erhververen — afslag på indrømmelse af fritagelse — lovlighed)	21
2017/C 104/31	Sag C-144/16: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 1. februar 2017 — Município de Palmela mod Autoridade de Segurança Alimentar e Económica (ASAE) — Divisão de Gestão de Contraordenações (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — informationsprocedurer med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester — direktiv 83/189/EØF og 98/34/EF — udkast til teknisk forskrift — meddelelse til Europa-Kommissionen — medlemsstaternes forpligtelser — tilsidesættelse — konsekvenser)	21
2017/C 104/32	Sag C-283/16: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 9. februar 2017 — M. S. mod P. S. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice, Family Division — (England and Wales) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 4/2009 — artikel 41, stk. 1 — anerkendelse af fuldbyrdelsen af retsafgørelser og af samarbejdet vedrørende underholdspligt — fuldbyrdelse af en retsafgørelse i en medlemsstat — indgivelse af anmodningen direkte til den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesmedlemsstaten — national lovgivning, hvorefter der er en pligt til at henvende sig til centralmyndigheden i fuldbyrdelsesmedlemsstaten)	22
2017/C 104/33	Sag C-45/16 P: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 26. januar 2017 — d.d. Synergy Hellas Anonymi Emporiki Etaireia Parochis Ypiresion Pliroforikis mod Europa-Kommissionen (Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — voldgiftsbestemmelse — kontrakt med benævnelsen »Multi-level patient — specific artery and arterogenesis model for outcome prediction, decision support treatment, and virtual hand-on training (ARTreat)«, indgået i forbindelse med det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) — ophævelse af denne kontrakt grundet uregelmæssigheder begået under opfyldelsen af en anden kontrakt indgået med Europa-Kommissionen — god tro — berettiget forventning om, at kontrakten ikke ophæves)	23

2017/C 104/34	Sag C-53/16 P: Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 24. januar 2017 — Carsten René Beul mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union (Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — annullationssøgsmål — de finansielle markeders funktion — krav til udførelsen af lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber for virksomheder af interesse for offentligheden — forordning (EU) nr. 537/2014 — regler for organisation og udvælgelse af revisorer og revisionsfirmaer for virksomheder af interesse for offentligheden — ikke individuelt berørt — åbenbart afvisningsgrundlag)	23
2017/C 104/35	Sag C-566/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 10. november 2016 — Dávid Vámos mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság	24
2017/C 104/36	Sag C-593/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Korneuburg (Østrig) den 23. november 2016 — Admiral Casinos & Entertainment AG mod Alexander Holiczky	24
2017/C 104/37	Sag C-613/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Köln (Tyskland) den 28. november 2016 — Juhler Holding A/S mod Bundeszentralamt für Steuern	25
2017/C 104/38	Sag C-629/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 7. december 2016 — CX	26
2017/C 104/39	Sag C-642/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 14. december 2016 — Junek Europ-Vertrieb GmbH mod Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG	26
2017/C 104/40	Sag C-649/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 19. december 2016 — Peter Valach m.fl. mod Waldviertler Sparkasse Bank AG m.fl.	27
2017/C 104/41	Sag C-664/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Alba Iulia (Rumænien) den 21. december 2016 — Lucrețiu Hadrian Vădan mod Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor og Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Alba	27
2017/C 104/42	Sag C-670/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Minden (Tyskland) den 29. december 2016 — Tsegezab Mengesteab mod Forbundsrepublikken Tyskland	28
2017/C 104/43	Sag C-673/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea Constituțională a României (Rumænien) den 30. december 2016 — Relu Adrian Coman, Robert Clabourn Hamilton og Asociația Accept, Robert mod Inspectoratul General pentru Imigrări, Ministerul Afacerilor Interne og Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării	29
2017/C 104/44	Sag C-681/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Düsseldorf (Tyskland) den 27. december 2016 — Pfizer Ireland Pharmaceuticals, Operations Support Group mod Orifarm GmbH	30
2017/C 104/45	Sag C-683/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Köln (Tyskland) den 27. december 2016 — Deutscher Naturschutzring, Dachverband der deutschen Natur- und Umweltschutzverbände e.V. mod Forbundsrepublikken Tyskland	31
2017/C 104/46	Sag C-684/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 27. december 2016 — Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV mod Tetsuji Shimizu	32

2017/C 104/47	Sag C-2/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 2. januar 2017 — Instituto Nacional de la Seguridad Social mod Tesorería General de la Seguridad Social y Jesús Crespo Rey	33
2017/C 104/48	Sag C-12/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Cluj (Rumænien) den 10. januar 2017 — Maria Dicu mod Ministerul Justiției, Consiliul Superior al Magistraturii, Curtea de Apel Suceava og Tribunalul Botoșani	33
2017/C 104/49	Sag C-16/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) den 13. januar 2017 — TGE Gas Engineering GmbH — Sucursal em Portugal mod Autoridade Tributária e Aduaneira	34
2017/C 104/50	Sag C-27/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos apeliacinis teismas (Litauen) den 19. januar 2017 — flyLAL-Lithuanian Airlines, et aktieselskab under likvidation mod Tarptautinis oro uostas, »Ryga«, et statsejet aktieselskab og Air Baltic Corporation A/S	35
2017/C 104/51	Sag C-34/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court (Irland) den 24. januar 2017 — Eamonn Donnellan mod The Revenue Commissioners	35
2017/C 104/52	Sag C-43/17 P: Appel iværksat den 25. januar 2017 af Liam Jenkinson til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 9. november 2016 i sag T-602/15, Liam Jenkinson mod Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og Eulex Kosovo	36
2017/C 104/53	Sag C-73/17: Sag anlagt den 9. februar 2017 — Den franske Republik mod Europa-Parlamentet . . .	37

Retten

2017/C 104/54	Forenede sager T-14/14 og T-87/14: Rettens dom af 17. februar 2017 — Islamic Republic of Iran Shipping Lines m.fl. mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — ulovlighedsindsigelse — retsgrundlag — magtfordrejning — ret til forsvar — berettiget forventning — retssikkerhed — ne bis in idem — retskraft — proportionalitet — åbenbart urigtigt skøn — grundlæggende rettigheder)	39
2017/C 104/55	Sag T-191/14: Rettens dom af 16. februar 2017 — Lubrizol France mod Rådet (Fælles toldtarif — lovgivning om suspension af autonome toldsatser for visse landbrugs- og industriprodukter — indsigelse mod eksisterende suspensioner — ækvivalente produkter — procedure til behandling af indsigelser)	40
2017/C 104/56	Sag T-351/14: Rettens dom af 17. februar 2017 — Construlink mod EUIPO — Wit-Software (GATEWIT) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket GATEWIT — det ældre EU-figurmærke wit software — ældre nationale selskabsnavn Wit-Software, Consultoria e Software para a Internet Móvel, SA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009)	40
2017/C 104/57	Sag T-493/14: Rettens dom af 17. februar 2017 — Ingrid Alice Mayer mod EFSA (Udstationeret national ekspert — EFSA's regler for udstationerede nationale eksperter — afgørelse om ikke at forlænge udstationeringen — aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelse af privatlivets fred og den enkeltes integritet — beskyttelse af personoplysninger — forordning (EF) nr. 45/2001 — påstande om konstateringer og om påbud — supplerende indlæg til stævningen — ændring af påstandene — formaliteten)	41

2017/C 104/58	Sag T-706/14: Rettens dom af 16. februar 2017 — Holistic Innovation Institute mod REA (Forskning og teknologisk udvikling — EU-finansierede projekter på området for forskning — syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) — projekterne ZONeSEC og Inachus — afgørelse om nægtelse af sagsøgerens deltagelse — annullations- og erstatningssøgsmål) .	42
2017/C 104/59	Sag T-726/14: Rettens dom af 17. februar 2017 — Novar mod EUIPO (Ansvar uden for kontraktforhold — bevis for det ældre varemærkes eksistens, gyldighed og beskyttelsesomfang — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — afgørelse om at afvise indsigelsen som grundløs på grund af manglende godtgørelse af den ældre rettighed — regel 19, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 2868/95 — berigtigelse af afgørelsen — artikel 62, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 — tab, der består i advokatudgifter — årsagsforbindelse)	42
2017/C 104/60	Sag T-783/14: Rettens dom af 16. februar 2017 — SolarWorld mod Kommissionen (Dumping — subsidier — import af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina — godkendelse af en nedsættelse af minimumsimportprisen i henhold til et tilsagn, godtaget inden for rammerne af antidumping- og antisubsidieprocedurer — EU-erhvervsgrenen — artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1225/2009) . .	43
2017/C 104/61	Sag T-811/14: Rettens dom af 17. februar 2017 — Unilever mod EUIPO — Technopharma (Fair & Lovely) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Fair & Lovely — de ældre nationale ordmærker og Benelux-ordmærker FAIR & LOVELY — afgørelse om klagen — artikel 64, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009 — ret til at blive hørt — artikel 75, andet punktum, i forordning nr. 207/2009 — suspension af den administrative procedure — regel 20, stk. 7, litra c), og regel 50, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2868/95 — berettiget forventning — magtfordrejning — åbenbart urigtige skøn)	44
2017/C 104/62	Sag T-71/15: Rettens dom af 16. februar 2017 — Jaguar Land Rover mod EUIPO — Nissan Jidosha (Land Glider) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Land Glider — de ældre, nationale og EU-ord og -figurmærker LAND ROVER — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009)	44
2017/C 104/63	Sag T-145/15: Rettens dom af 16. februar 2017 — Rumænien mod Kommissionen (EGFL og ELFUL — arealrelaterede foranstaltninger — udgifter, der er udelukket fra finansiering — faste finansielle korrektioner — artikel 52 i forordning (EU) nr. 1306/2013 — begrundelsespligt — proportionalitet)	45
2017/C 104/64	Sag T-513/15: Rettens dom af 16. februar 2017 — Gruppe Nymphenburg Consult mod EUIPO (Limbic® Map) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket Limbic® Map — mangel på fornødent særpræg — absolut registreringshindring — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	46
2017/C 104/65	Sag T-516/15: Rettens dom af 16. februar 2017 — Gruppe Nymphenburg Consult mod EUIPO (Limbic® Types) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket Limbic® Types — manglende beskrivende karakter — absolut registreringshindring — Artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	46
2017/C 104/66	Sag T-517/15: Rettens dom af 16. februar 2017 — Gruppe Nymphenburg Consult mod EUIPO (Limbic® Sales) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket Limbic® Sales — manglende beskrivende karakter — absolut registreringshindring — Artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	47

2017/C 104/67	Sag T-18/16: Rettens dom af 16. februar 2017 — DMC mod EUIPO — Etike' International (De Giusti ORGOGLIO) (EU-varemærker — indsigelsessag — EU-figurmærket De Giusti ORGOGLIO — det ældre EU-ordmærke ORGOGLIO — relativ registreringshindring — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	47
2017/C 104/68	Sag T-871/16: Sag anlagt den 8. december 2016 — Spliethoff's Bevrachtungskantoor mod INEA . . .	48
2017/C 104/69	Sag T-22/17: Sag anlagt den 16. januar 2017 — Portugal mod Kommissionen	49
2017/C 104/70	Sag T-23/17: Sag anlagt den 17. januar 2017 — Barnett mod EØSU	50
2017/C 104/71	Sag T-31/17: Sag anlagt den 20. januar 2017 — Portugal mod Kommissionen	51
2017/C 104/72	Sag T-33/17: Sag anlagt den 20. januar 2017 — Amicus Therapeutics UK and Amicus Therapeutics mod EMA	51
2017/C 104/73	Sag T-37/17: Sag anlagt den 23. januar 2016 — Bank Tejarat mod Rådet	52
2017/C 104/74	Sag T-38/17: Sag anlagt den 20. januar 2017 — DQ m.fl. mod Parlamentet	53
2017/C 104/75	Sag T-39/17: Sag anlagt den 20. januar 2017 — Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (port de Brest) mod Kommissionen	54
2017/C 104/76	Sag T-50/17: Sag anlagt den 30. januar 2017 — Mackevision Medien Design mod EUIPO (TO CREATE REALITY)	55
2017/C 104/77	Sag T-60/17: Sag anlagt den 31. januar 2017 — Safe Skies mod EUIPO — Travel Sentry (TSA LOCK)	55
2017/C 104/78	Sag T-64/17: Sag anlagt den 1. februar 2017 — Lions Gate Entertainment mod EUIPO (DIRTY DANCING)	56
2017/C 104/79	Sag T-67/17: Sag anlagt den 1. februar 2017 — Italytrade mod EUIPO — Tpresso (tèespresso)	57
2017/C 104/80	Sag T-68/17: Sag anlagt den 11. februar 2017 — Italytrade mod EUIPO — Tpresso (teaespresso)	57
2017/C 104/81	Sag T-69/17: Sag anlagt den 3. februar 2017 — Constantin Film Produktion mod EUIPO (Fack Ju Göhte)	58
2017/C 104/82	Sag T-70/17: Sag anlagt den 31. januar 2017 — TenneT Holding mod EUIPO — Ngrid Intellectual Property (NorthSeaGrid)	59
2017/C 104/83	Sag T-72/17: Sag anlagt den 3. februar 2017 — Schmid mod EUIPO — Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Steirisches Kürbiskernöl)	59
2017/C 104/84	Sag T-78/17: Sag anlagt den 30. januar 2017 — Jumbo Africa mod EUIPO — ProSiebenSat.1 Licensing (JUMBO)	60
2017/C 104/85	Sag T-86/17: Sag anlagt den 10. februar 2017 — Le Pen mod Parlamentet	61
2017/C 104/86	Sag T-87/17: Sag anlagt den 8. februar 2017 — Kuka Systems mod EUIPO (Matrix light)	62

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2017/C 104/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 95 af 27.3.2017

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 86 af 20.3.2017

EUT C 78 af 13.3.2017

EUT C 70 af 6.3.2017

EUT C 63 af 27.2.2017

EUT C 53 af 20.2.2017

EUT C 46 af 13.2.2017

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. januar 2017 — Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG mod Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-604/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — samordning af salgspriser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 23, stk. 2 — loft på 10 % af omsætningen — retningslinjerne for beregning af bøder af 2006 — princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft — udøvelse af den fulde prøvelsesret — uforholdsmæssig lang sagsbehandlingstid)

(2017/C 104/02)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG (ved Rechtsanwälte H. Janssen og T. Kapp)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og L. Malferrari, som befuldmægtigede, bistået af Rechtsanwalt A. Böhlke) og Rådet for Den Europæiske Union

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 25.1.2014.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. januar 2017 — Duravit AG, Duravit SA, Duravit BeLux SPRL/BVBA mod Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-609/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — samordning af salgspriser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 31 — begrundelsespligt)

(2017/C 104/03)

Processprog: tysk

Parter

Appellanter: Duravit AG, Hornberg, Duravit SA, Bischwiller, Duravit BeLux SPRL/BVBA (ved Rechtsanwälte U. Soltész og C. von Köckritz)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og L. Malferrari, som befuldmægtigede, bistået af Rechtsanwalt A. Böhlke) og Rådet for Den Europæiske Union

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Duravit AG, Duravit SA og Duravit BeLux SPRL/BVBA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 71 af 8.3.2014.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. januar 2017 — Hansa Metallwerke AG m.fl. mod Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-611/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — samordning af salgspriser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 23, stk. 2 — loft på 10 % af omsætningen — begrundelsespligt — beskyttelse af den berettigede forventning)

(2017/C 104/04)

Processprog: tysk

Parter

Appellanter: Hansa Metallwerke AG, Hansa Nederland BV, Hansa Italiana Srl, Hansa Belgium og Hansa Austria GmbH (ved Rechtsanwälte S. Cappellari, H.-J. Hellmann og C. Malz)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved L. Malferrari og R. Sauer, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Hansa Metallwerke AG, Hansa Nederland BV, Hansa Italiana Srl, Hansa Belgium og Hansa Austria GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 52 af 22.2.2014.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. januar 2017 — Europa-Kommissionen mod Keramag Keramische Werke GmbH, tidligere Keramag Keramische Werke AG m.fl.

(Sag C-613/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og inventar — samordning af salgspriser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — begrundelsespligt)

(2017/C 104/05)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre, F. Ronkes Agerbeek og J. Norris-Usher, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Keramag Keramische Werke GmbH, tidligere Keramag Keramische Werke AG, Koralle Sanitärprodukte GmbH, Koninklijke Sphinx BV, Allia SAS, Produits Céramiques de Touraine SA (PCT), Pozzi Ginori SpA og Sanitec Europe Oy (ved Barrister J. Killick, advokat P. Lindfelt og Rechtsanwalt K. Struckmann)

Konklusion

- 1) Punkt 1 og 2 i konklusionen i Den Europæiske Unions Rets dom af 16. september 2013, Keramag Keramische Werke m.fl. mod Kommissionen (T-379/10 og T-381/10, EU:T:2013:457), ophæves.
- 2) I øvrigt forkastes appellen.
- 3) Kontraappellen forkastes.
- 4) Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret for så vidt angår den del af Den Europæiske Unions Rets dom af 16. september 2013, Keramag Keramische Werke m.fl. mod Kommissionen (T-379/10 og T-381/10, EU:T:2013:457), der er ophævet ved denne dom.
- 5) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 52 af 22.2.2014.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. januar 2017 — Masco Corp. m.fl. mod Europa-Kommissionen

(Sag C-614/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — samordning af salgspriser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — samlet og vedvarende overtrædelse — begrundelsespligt)

(2017/C 104/06)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Masco Corp., Hansgrohe AG, Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH, Hansgrohe Handelsgesellschaft mbH, Hansgrohe SA/NV, Hansgrohe BV, Hansgrohe SARL, Hansgrohe Srl, Hüppe GmbH, Hüppe GmbH, Hüppe Belgium SA (NV) og Hüppe BV (ved Rechtsanwälte D. Schroeder og S. Heinz og advocate B. Fischer, ved solicitor J. Temple Lang)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved L. Malferrari og F. Ronkes Agerbeek, som befuldmægtigede, bistået af barrister B. Kennelly)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Masco Corp., Hansgrohe AG, Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH, Hansgrohe Handelsgesellschaft mbH, Hansgrohe SA/NV, Hansgrohe BV, Hansgrohe SARL, Hansgrohe Srl, Hüppe GmbH, Hüppe GesmbH, Hüppe Belgium SA/NV og Hüppe BV betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 25.1.2014.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. januar 2017 — Zucchetti Rubinetteria SpA mod Kommissionen

(Sag C-618/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — samordning af salgspriser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 23, stk. 2 — loft på 10 % af omsætningen)

(2017/C 104/07)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Zucchetti Rubinetteria SpA (ved advocati M. Condinanzi, P. Ziotti og N. Vasile)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved L. Malferrari og F. Ronkes Agerbeek, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Zucchetti Rubinetteria SpA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 45 af 15.2.2014.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. januar 2017 — Mamoli Robinetteria SpA mod Europa-Kommissionen

(Sag C-619/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — samordning af salgspriser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — bødefritagelsesordning — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 23, stk. 2 — loft på 10 % af omsætningen — udøvelse af den fulde prøvelsesret)

(2017/C 104/08)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Mamoli Robinetteria SpA (ved advocati F. Capelli og M. Valcada)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved L. Malferrari og F. Ronkes Agerbeek, som befuldmægtigede, bistået af avvocato F. Ruggeri Laderchi)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Mamoli Robinetteria SpA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 45 af 15.2.2014.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. januar 2016 — Villeroy & Boch AG mod Europa-Kommissionen

(Sag C-625/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde — samordning af priser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — samlet overtrædelse — bevis — bøder — fuld prøvelsesret — rimelig frist — proportionalitet)

(2017/C 104/09)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Villeroy & Boch AG (ved Rechtsanwälte M. Klusmann og T. Kreifels, bistået af professor S. Thomas)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved L. Malferrari, F. Castillo de la Torre og F. Ronkes Agerbeek, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Villeroy & Boch AG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 39 af 8.2.2014.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. januar 2017 — Villeroy & Boch Austria GmbH mod Europa-Kommissionen

(Sag C-626/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og inventar — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde — samordning af priser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — samlet overtrædelse — bevis — bøder — fuld prøvelsesret — rimelig frist — proportionalitet)

(2017/C 104/10)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Villeroy & Boch Austria GmbH (ved Rechtsanwälte A. Reidlinger og J. Weichbrodt)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved M. Kellerbauer, L. Malferrari og F. Ronkes Agerbeek, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Villeroy & Boch Austria GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 39 af 8.2.2014.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. januar 2017 — Roca Sanitario SA mod Europa-Kommissionen

(Sag C-636/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — samordning af salgspriser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — retningslinjerne for beregning af bøder af 2006 — begrundelsespligt — ligebehandlingsprincippet — proportionalitet — udøvelse af den fulde prøvelsesret)

(2017/C 104/11)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Roca Sanitario SA (ved abogados J. Folguera Crespo, P. Vidal Martínez og E. Navarro Varona)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved F. Castilla Contreras, F. Castillo de la Torre og F. Jimeno Fernández, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Roca Sanitario SA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 52 af 22.2.2014.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. januar 2017 — Laufen Austria AG mod Europa-Kommissionen

(Sag C-637/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og inventar — samordning af salgspriser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 23, stk. 2 — loft på 10 % af omsætningen — retningslinjer for beregning af bøder af 2006 — begrundelsespligt — ligebehandlingsprincippet — udøvelse af den fulde prøvelsesret)

(2017/C 104/12)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Laufen Austria AG (ved abogada E. Navarro Varona)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved F. Castilla Contreras, F. Castillo de la Torre og F. Jimeno Fernández, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 16. september 2013, Laufen Austria mod Kommissionen (T-411/10, EU:T:2013:443), ophæves.
- 2) Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret med henblik på at denne træffer afgørelse vedrørende den påstand om nedsættelse af bøden, som Laufen Austria AG har nedlagt.

3) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 52 af 22.2.2014.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. januar 2017 — Roca SARL mod Europa-Kommissionen

(Sag C-638/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — samordning af salgspriser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — retningslinjer for beregning af bøder af 2006 — ligebehandlingsprincippet — udøvelse af den fulde prøvelsesret)

(2017/C 104/13)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Roca SARL (ved abogada P. Vidal Martínez)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved F. Castilla Contreras, F. Castillo de la Torre og F. Jimeno Fernández, som befuldmægtigede.)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Roca SARL betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 52 af 22.2.2014.

Domstolens dom (Første Afdeling Afdeling) af 26. januar 2017 — Villeroy & Boch mod Europa-Kommissionen

(Sag C-642/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde — samordning af priser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — samlet overtrædelse — bevis — bøder — fuld prøvelsesret — rimelig frist — proportionalitet)

(2017/C 104/14)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellant(er): Villeroy & Boch (ved advocaten O. W. Brouwer og N. Lorjé)

Den anden part/De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved L. Malferrari og F. Ronkes Agerbeek, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.

2) Villeroy & Boch Belgium SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 45 af 15.2.2014.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. januar 2017 — Villeroy & Boch SAS mod Europa-Kommissionen

(Sag C-644/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde — samordning af priser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — samlet overtrædelse — bevis — bøder — fuld prøvelsesret — rimelig frist — proportionalitet)

(2017/C 104/15)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Villeroy & Boch SAS (ved avocat J. Philippe)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre, L. Malferrari og F. Ronkes Agerbeek, som befuldmægtigede)

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Villeroy & Boch SAS betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 45 af 15.2.2014.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. januar 2017 — Banco Primus SA mod Jesús Gutiérrez García (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Santander — Spanien)

(Sag C-421/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 93/13/EØF — aftaler indgået mellem erhvervsdrivende og forbrugere — urimelige vilkår — realkreditaftaler — proceduren for tvangsauktion af et pantsat aktiv — præklusjonsfrist — de nationale domstoles opgave — retskraft)

(2017/C 104/16)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Santander

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Banco Primus SA

Sagsøgt: Jesús Gutiérrez García

Konklusion

- 1) Artikel 6 og 7 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, såsom den fjerde overgangsbestemmelse i Ley 1/2013, de medidas para reforzar la protección a los deudores hipotecarios, reestructuración de deuda y alquiler social (lov nr. 1/2013 om forbedring af beskyttelsen af pantebrevsdebitorer, gældsomlægning og almene lejeboliger) af 14. maj 2013, der undergiver udøvelsen af retten for forbrugere — over for hvilke der er blevet indledt en procedure med henblik på realisering af pant i fast ejendom, som imidlertid ikke er blevet afsluttet på datoen for ikrafttrædelsen af den lov, som denne overgangsbestemmelse indgår i — til at gøre indsigelse over for denne tvangsfuldbyrdsprocedure med henvisning til, at kontraktvilkårene angiveligt er urimelige, en præklusiv frist på en måned, beregnet fra dagen efter denne lovs offentliggørelse.
- 2) Direktiv 93/13 skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en national forskrift som den, der følger af artikel 207 i Ley 1/2000, de Enjuiciamiento Civil (lov nr. 1/2000 om den civile retspleje) af 7. januar 2000, som ændret ved Ley 1/2013, de medidas para reforzar la protección a los deudores hipotecarios, reestructuración de deuda y alquiler social (lov nr. 1/2013 om forbedring af beskyttelsen af pantebrevsdebitorer, gældsomlægning og almene lejeboliger) af 14. maj 2013, derefter ved Real Decreto-Ley 7/2013, de medidas urgentes de naturaleza tributaria, presupuestaria y de fomento de la investigación, el desarrollo y la innovación (lovdekret nr. 7/2013 om finansielle og budgetmæssige hasteforanstaltninger og om fremme af forskning, udvikling og innovation) af 28. juni 2013, og dernæst ved Real Decreto-ley 11/2014, de medidas urgentes en materia concursal (lovdekret nr. 11/2014 om hasteforanstaltninger vedrørende konkurs) af 5. september 2014, der forbyder den nationale ret af egen drift på ny at efterprøve, om kontraktvilkår er urimelige, når der allerede er truffet afgørelse om lovligheden af samtlige vilkår i kontrakten i lyset af dette direktiv i en afgørelse, der har fået retskraft.

Er der derimod et eller flere kontraktvilkår, hvis eventuelle urimelige karakter ikke er blevet efterprøvet under en forudgående domstolsprøvelse af den omtvistede kontrakt, som er afsluttet med en afgørelse, der har fået retskraft, skal direktiv 93/13 fortolkes således, at den nationale ret, hvortil forbrugeren forskriftsmæssigt har indbragt sagen og har rejst indsigelse herom som et led heri, er forpligtet til på begæring af parterne eller af egen drift, når den råder over de faktiske og retlige oplysninger, som er nødvendige til dette formål, at efterprøve, om disse vilkår eventuelt er urimelige.

- 3) Artikel 3, stk. 1, og artikel 4 i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at:

- Efterprøvelsen af, om et vilkår i en kontrakt, der er indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, eventuelt er urimeligt, indebærer, at det skal fastslås, om dette vilkår bevirker en betydelig skævhed i kontraktparternes rettigheder og forpligtelser til skade for forbrugeren. Denne efterprøvelse skal foretages under hensyntagen til de regler i national lovgivning, der finder anvendelse, såfremt parterne selv ikke har truffet nogen aftale, og under hensyntagen til de midler, forbrugeren råder over i medfør af den nationale lovgivning til at bringe anvendelsen af denne type af kontraktvilkår til ophør, såvel som til, hvilken type varer eller tjenesteydelser den pågældende aftale omfatter, samt til alle omstændighederne i forbindelse med dennes indgåelse.
- Såfremt den forelæggende ret finder, at et kontraktvilkår om metoden for beregning af ordinære renter som det i hovedsagen omhandlede, ikke er affattet klart og forståeligt i den betydning, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13, påhviler det denne ret at efterprøve, om dette vilkår er urimeligt som omhandlet i det nævnte direktivs artikel 3, stk. 1. I forbindelse med denne efterprøvelse skal den nævnte ret bl.a. sammenligne metoden for beregning af den ordinære rentesats, der er fastsat i dette vilkår, og det beløb, der ville fremkomme på grundlag af satsen, såfremt de beregningsmetoder, der sædvanligvis anvendes, var blevet anvendt, og den lovbestemte rentesats såvel som markedsrenten på tidspunktet for indgåelsen af den i hovedsagen omhandlede aftale om lån for et beløb og et tidsrum, der svarer til den omhandlede låneaftale.
- Hvad angår en national rets vurdering af, om vilkåret om den førtidige ophævelse af låneaftalen på grund af en skyldners misligholdelse i en begrænset periode af sine forpligtelser eventuelt er urimeligt, skal denne ret efterprøve, om den erhvervsdrivendes ret til at ophæve hele lånet er betinget af forbrugers manglende overholdelse af en forpligtelse, som er af afgørende betydning i forhold til den pågældende aftale, om denne mulighed er tiltænkt tilfælde, hvor en sådan misligholdelse er tilstrækkeligt alvorlig hvad angår lånets varighed og størrelse, om den nævnte ret fraviger de almindelige retsregler, der, hvor der ikke er aftalt specifikke betingelser i kontrakten, er gældende på området, og om den nationale lovgivning fastsætter egnede og effektive midler, som giver den forbruger, der er omfattet af et sådant vilkår, mulighed for at fjerne virkningerne af ophævelsen af lånet.

- 4) Direktiv 93/13 skal fortolkes således, at det er til hinder for en domstolsfortolkning af en national retsforskrift, der regulerer kontraktvilkår om førtidig ophævelse af låneaftaler, såsom artikel 693, stk. 2, i lov nr. 1/2000, som ændret ved lovdekret nr. 7/2013, der forbyder en national domstol, som fastslår, at der foreligger et sådant urimeligt kontraktvilkår, at erklære dette ugyldigt og at undlade at anvende det, selv om den erhvervsdrivende rent faktisk ikke har anvendt vilkåret, men har overholdt de betingelser, der er foreskrevet i denne nationale retsforskrift.

⁽¹⁾ EUT C 421 af 24.11.2014.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. februar 2017 — M mod Minister for Justice and Equality, Ireland og Attorney General (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court — Irland)

(Sag C-560/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — direktiv 2004/83/EF — minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge — ansøgning om subsidær beskyttelse — lovlighed af den nationale procedure for behandling af en ansøgning om subsidær beskyttelse indgivet efter afslaget på en ansøgning om flygtningestatus — retten til at blive hørt — rækkevidde — retten til en samtale — retten til at indkalde og krydsforhøre vidner)

(2017/C 104/17)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court

Parter i hovedsagen

Sagsøger: M

Sagsøgte: Minister for Justice and Equality, Ireland og Attorney General

Konklusion

Retten til at blive hørt, således som den finder anvendelse inden for rammerne af Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse, kræver i princippet ikke, at den person, der ansøger om subsidær beskyttelse, har ret til en samtale vedrørende vedkommendes ansøgning og en ret til at indkalde eller krydsforhøre vidner i forbindelse med denne samtale, når en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede fastsætter to separate på hinanden følgende procedurer til at behandle ansøgninger om henholdsvis meddelelse af flygtningestatus og subsidær beskyttelse.

En samtale skal ikke desto mindre gennemføres, når særlige omstændigheder, der vedrører de elementer, som den kompetente myndighed råder over, eller den personlige eller generelle situation, som danner baggrund for ansøgningen om subsidær beskyttelse, gør samtalen nødvendig for, at denne ansøgning kan behandles med fuldt kendskab til sagen, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 81 af 9.3.2015.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 31. januar 2017 — Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides mod Mostafa Lounani (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Belgien)

(Sag C-573/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — asyl — direktiv 2004/83/EF — fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge — artikel 12, stk. 2, litra c), og artikel 12, stk. 3 — udelukkelse fra anerkendelse som flygtning — begrebet »handling, der er i strid med De Forenede Nationers mål og grundsætninger« — rækkevidde — ledende medlem af en terrororganisation — straffedom for deltagelse i en terroristgruppes aktiviteter — individuel vurdering)

(2017/C 104/18)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Sagsøgt: Mostafa Lounani

Konklusion

- 1) Artikel 12, stk. 2, litra c), i Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse skal fortolkes således, at det ikke er nødvendigt for at kunne lægge til grund, at den heri angivne grund til udelukkelse fra at blive anerkendt som flygtning foreligger, at ansøgeren om international beskyttelse er blevet dømt for en af de terrorhandlinger, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, i Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme.
- 2) Artikel 12, stk. 2, litra c), og artikel 12, stk. 3, i direktiv 2004/83 skal fortolkes således, at handlinger, der udgør deltagelse i en terroristgruppes aktiviteter, som dem, indstævnte i hovedsagen er blevet dømt for at have begået, kan begrunde udelukkelse fra at blive anerkendt som flygtning, selv om det ikke er godtgjort, at den berørte person har begået, forsøgt at begå eller truet med at begå en terrorhandling som nærmere defineret i De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolutioner. Ved den individuelle vurdering af de faktiske omstændigheder med henblik på at afgøre, om der er tungtvejende grunde til at antage, at en person har gjort sig skyldig i handlinger, der er i strid med De Forenede Nationers mål og grundsætninger, eller har anstiftet eller på anden måde deltaget i sådanne handlinger, har den omstændighed, at denne person er blevet dømt ved retterne i en medlemsstat for deltagelse i en terroristgruppes aktiviteter, en særlig betydning, ligesom konstateringen af, at nævnte person var et ledende medlem af denne gruppe, uden at det er nødvendigt at godtgøre, at denne person selv har anstiftet eller på anden måde har deltaget i en terrorhandling.

⁽¹⁾ EUT C 46 af 9.2.2015.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 1. februar 2017 — Portovesme Srl mod Europa-Kommissionen**(Sag C-606/14 P) ⁽¹⁾****(Appel — støtte ydet af Den Italienske Republik til fordel for Portovesme Srl — ordninger med fordelagtige elektricitetspriser — afgørelse, hvorved støtteforanstaltningen erklæres uforenelig med det indre marked)**

(2017/C 104/19)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Portovesme Srl (ved advokati G. Dore, M. Liberati, A. Vinci og F. Ciulli)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved V. Di Bucci og É. Gippini Fournier, som befuldmægtigede)

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Portovesme Srl betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 89 af 16.3.2015.**Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. januar 2017 — Maxcom Ltd, Chin Haur Indonesia, PT, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen****(Forenede sager C-247/15 P, C-253/15 P og C-259/15 P) ⁽¹⁾****(Appel — dumping — gennemførelsesforordning (EU) nr. 501/2013 — import af cykler afsendt fra Indonesien, Malaysia, Sri Lanka og Tunesien — udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes over for importen af cykler med oprindelse i Kina, til også at omfatte denne import — forordning (EF) nr. 1225/2009 — artikel 13 — omgåelse — artikel 18 — manglende samarbejde — bevis — en række samstemmende indicier)**

(2017/C 104/20)

Processprog: engelsk

Parter

(Sag C-247/15 P)

Appellant: Maxcom Ltd (advokat L. Ruessmann og solicitor J. Beck)

De øvrige parter i appelsagen: Chin Haur Indonesia, PT (ved advokaterne T. Müller-Ibold og F.-C. Laprévote), Rådet for Den Europæiske Union (først ved S. Boelaert, derefter ved H. Marcos Fraile og B. Driessen, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne R. Bierwagen og C. Hipp) og Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland og M. França, som befuldmægtigede)

(Sag C-253/15 P)

Appellant: Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland og M. França, som befuldmægtigede)

De øvrige parter i appelsagen: Chin Haur Indonesia, PT (ved advokaterne T. Müller-Ibold og F.-C. Laprévote), Rådet for Den Europæiske Union (først ved S. Boelaert, derefter ved H. Marcos Fraile og B. Driessen, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne R. Bierwagen og C. Hipp), Maxcom Ltd (ved advokat L. Ruessmann og solicitor J. Beck)

(Sag C-259/15 P)

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (først ved S. Boelaert, derefter ved H. Marcos Fraile og B. Driessen, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne R. Bierwagen og C. Hipp)

De øvrige parter i appelsagen: Chin Haur Indonesia, PT (ved advokaterne T. Müller-Ibold og F.-C. Laprévote), Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland og M. França, som befuldmægtigede) og Maxcom Ltd (ved advokat L. Ruessmann og solicitor J. Beck)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 19. marts 2015, *Chin Haur Indonesia mod Rådet* (sag T-412/13, EU:T:2015:163), ophæves.
- 2) Maxcom, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen frifindes i annulationssøgsmålet anlagt af Chin Haur Indonesia, PT ved Retten i sag T-412/13.
- 3) Chin Haur Indonesia, PT bærer sine egne omkostninger og betaler de af Maxcom Ltd og Rådet afholdte omkostninger i forbindelse med både sagen i første instans i sag T-412/13 og appelsagerne.
- 4) Chin Haur Indonesia PT betaler Kommissionens omkostninger i forbindelse med appellen i sag C-253/15 P.
- 5) Kommissionen bærer sine egne omkostninger i forbindelse med appellerne i sagerne C-247/15 P og C-259/15 P samt i første instans i sag T-412/13.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 10.8.2015 og EUT C 254 af 3.8.2015.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. januar 2017 — Maxcom Ltd, City Cycle Industries, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

(Forenede sager C-248/15, C-254/15 P og C-260/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — dumping — gennemførelsesforordning (EU) nr. 501/2013 — import af cykler afsendt fra Indonesien, Malaysia, Sri Lanka og Tunesien — udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes over for importen af cykler med oprindelse i Kina, til også at omfatte denne import — forordning (EF) nr. 1225/2009 — artikel 13 — omgåelse — artikel 18 — manglende samarbejde — bevis — en række samstemmende indicier — selvmodsigende begrundelse — manglende begrundelse — tilsidesættelse af de processuelle rettigheder

(2017/C 104/21)

Processprog: engelsk

Parter

(Sag C-248/15 P)

Appellant: Maxcom Ltd, Plovdiv (Bulgarien) (ved advokat L. Ruessmann og solicitor J. Beck)

De andre parter i appelsagen: City Cycle Industries (ved Rechtsanwalt T. Müller-Ibold og advokat F.-C. Laprévote), Rådet for Den Europæiske Union (først ved S. Boelaert, derefter ved H. Marcos Fraile og B. Driessen, som befuldmægtigede, bistået af Rechtsanwälte R. Bierwagen og C. Hipp), Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland og M. França, som befuldmægtigede)

(Sag C-254/15 P)

Appellant: Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland og M. França, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: City Cycle Industries (ved Rechtsanwalt T. Müller-Ibold og advokat F.-C. Laprévote), Rådet for Den Europæiske Union (først ved S. Boelaert, derefter ved H. Marcos Fraile og B. Driessen, som befuldmægtigede, bistået af Rechtsanwälte R. Bierwagen og C. Hipp) og Maxcom Ltd (ved advokat L. Ruessmann og solicitor J. Beck)

(Sag C-260/15 P)

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (først ved S. Boelaert, derefter ved H Marcos Fraile samt/OG B. Driessen, som befuldmægtigede, bistået af Rechtsanwält R. Bierwagen og C. Hipp)

Intervenienter til støtte for den anden part i sagen: City Cycle Industries (ved Rechtsanwalt T. Müller-Ibold og advokat F.-C. Laprèvote), Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland og M. França, som befuldmægtigede) og Maxcom Ltd (ved advokat L. Ruessmann og solicitor J. Beck)

Konklusion

- 1) Appellerne i sagerne C-248/15 P, C-254/15 P og C-260/15 P forkastes.
- 2) Maxcom, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen bærer deres egne omkostninger og betaler City Cycle Industries' omkostninger i forbindelse med både sagen i første instans i sag T-413/13 og appelsagerne.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 10.8.2015
EUT C 254 af 3.8.2015

Domstolens dom (Første Afdeling) af 9. februar 2017 — X mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-283/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — skattelovgivning — indkomstskat — statsborger i en medlemsstat, der på denne medlemsstats og en tredjestats område oppebærer indkomst og er bosiddende på en anden medlemsstats område — skattefordel, der har til formål at tage hensyn til hans personlige og familiemæssige forhold)

(2017/C 104/22)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Konklusion

- 1) Artikel 49 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstat, hvis skattelovgivning giver adgang til fradrag for »negativ indkomst« vedrørende en bolig, nægter indrømmelse af dette fradrag til en ikke-hjemmehørende selvstændig erhvervsdrivende, når den pågældende oppebærer 60 % af sin samlede indkomst på denne medlemsstats område, og han ikke på den medlemsstats område, hvor hans bolig er beliggende, oppebærer indkomst, der giver ham mulighed for at gøre en tilsvarende fradragsret gældende dér.
- 2) Det forbud, der følger af besvarelsen af det første spørgsmål, gælder for enhver beskæftigelsesmedlemsstat, på hvis område en selvstændig erhvervsdrivende oppebærer en indkomst, som gør det muligt for ham dér at gøre en tilsvarende fradragsret gældende forholdsmæssigt i forhold til den del af indkomsten, som er oppebåret i de enkelte beskæftigelsesmedlemsstater. I denne henseende er en »beskæftigelsesmedlemsstat« enhver medlemsstat, der har beskatningskompetencen for så vidt angår erhvervsindkomst, som en ikke-hjemmehørende person oppebærer på dens område, uanset hvor denne virksomhed konkret udøves.

- 3) Den omstændighed, at den pågældende ikke-hjemmehørende skattepligtige person oppebærer en del af sin skattepligtige indkomst på en tredjestats område og ikke en medlemsstats område, er uden betydning for besvarelsen af det andet spørgsmål.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 7.9.2015.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 26. januar 2016 — Den Franske Republik mod Europa-Kommissionen og Kongeriget Spanien

(Sag C-373/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) — udgifter, som er udelukket fra EU-finansiering — forordning (EF) nr. 1698/2005, (EF) nr. 1975/2006 og (EF) nr. 796/2004 — støtteforanstaltninger til udvikling af landdistrikterne — områder med naturbetingede ulemper — kontroller på stedet — koefficient for belægningsgraden — optælling af dyr)

(2017/C 104/23)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Den Franske Republik (først ved F. Alabrune, G. de Bergues, D. Colas og C. Candat, derefter ved G. de Bergues, D. Colas, F. Fize og A. Daly, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Kongeriget Spanien (ved M.A. Sampol Pucurull, som befuldmægtiget) og Europa-Kommissionen (ved D. Bianchi og G. von Rintelen, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 30. april 2015, Frankrig mod Kommissionen (T-259/13, ikke trykt i Sml., EU: T:2015:250), ophæves.
- 2) Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret.
- 3) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 7.9.2015.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 1. februar 2017 — Europa-Kommissionen mod Ungarn

(Sag C-392/15) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — artikel 49 TEUF — etableringsfrihed — notarer — nationalitetskrav — artikel 51 TEUF — deltagelse i udøvelse af offentlig myndighed)

(2017/C 104/24)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved H. Støvlbæk og K. Talabér Ritz, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Ungarn (ved M. Z. Fehér, G. Koós og M. M. Tátrai, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for den anden part i sagen: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, J. J. Vlácil og D. Hadroušek, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49 TEUF, idet denne medlemsstat opstiller et nationalitetskrav for adgang til erhvervet som notar.
- 2) Ungarn betaler sagsomkostningerne.
- 3) Den Tjekkiske Republik bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 302 af 14.9.2015.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 1. februar 2017 — Secretary of State for Work and Pensions mod Tolley (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court of the United Kingdom — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-430/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — social sikring — forordning (EØF) nr. 1408/71 — »plejedel« af underholdsydelse til handicappede (disability living allowance) — person, som er forsikret mod risikoen ved alderdom, og som endeligt er ophørt med enhver form for erhvervsmæssig beskæftigelse — begreberne »ydelse i anledning af sygdom« og »ydelse ved invaliditet« — mulighed for overførsel)

(2017/C 104/25)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court of the United Kingdom

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Secretary of State for Work and Pensions

Sagsøgt: Tolley

Konklusion

- 1) En ydelse såsom »plejedelen« af underholdsydelsen til handicappede (disability living allowance) er en ydelse i anledning af sygdom i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 307/1999 af 8. februar 1999.
- 2) Artikel 13, stk. 2, litra f), i forordning nr. 1408/71, som ændret og ajourført ved forordning nr. 118/97, som ændret ved forordning nr. 307/1999, skal fortolkes således, at den omstændighed, at en person har erhvervet ret til en alderspension i medfør af de bidrag, der er indbetalt i en given periode til en medlemsstats sociale sikringsordning, ikke er til hinder for, at denne medlemsstats lovgivning efterfølgende kan ophøre med at finde anvendelse på denne person. Det tilkommer den nationale ret, henset til omstændighederne i den tvist, der er indbragt for den, og bestemmelserne i den nationale ret, der finder anvendelse, at afgøre, på hvilket tidspunkt denne lovgivning ophørte med at finde anvendelse på den nævnte person.
- 3) Artikel 22, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1408/71, som ændret og ajourført ved forordning nr. 118/97, som ændret ved forordning nr. 307/1999, skal fortolkes således, at den er til hinder for, at lovgivningen i den kompetente stat underlægger retten til en ydelse som den i hovedsagen omhandlede en betingelse om bopæl og ophold på denne medlemsstats område.

- 4) Artikel 22, stk. 1, litra b), og artikel 22, stk. 2, i forordning nr. 1408/71, som ændret og ajourført ved forordning nr. 118/97, som ændret ved forordning nr. 307/1999, skal fortolkes således, at en person, som befinder sig i en situation som den i hovedsagen omhandlede, bevarer retten til at oppebære de ydelser, der er omfattet af den førstnævnte bestemmelse, efter at have flyttet sin bopæl til en anden medlemsstat end den kompetente stat på den betingelse, at vedkommende har fået tilladelse hertil.

⁽¹⁾ EUT C 320 af 28.9.2015.

**Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 9. februar 2017 — Madaus GmbH mod Hauptzollamt Bremen
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Bremen — Tyskland)**

(Sag C-441/15) ⁽¹⁾

*(Præjudiciel forelæggelse — den fælles toldtarif — tarifiering — kombineret nomenklatur — pos.
3824 90 97 og 2106 90 92 — en vare i pulverform bestående af calciumkarbonat (95 %) og modificeret
stivelse (5 %))*

(2017/C 104/26)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Bremen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Madaus GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Bremen

Konklusion

Den kombinerede nomenklatur, som er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, i den affattelse, som følger af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1001/2013 af 4. oktober 2013, skal fortolkes således, at en vare som den i hovedsagen omhandlede, der anvendes til fremstilling af calciumtabletter i form af almindelige tabletter, brusetabletter og tyggetabletter, bestående af kemisk defineret calciumkarbonat i pulverform og modificeret stivelse, som er tilføjet for at opnå bedre tableteringsevne, med et stivelsesindhold på under 5 vægtprocent, skal tarifieres i pos. 2106 i denne nomenklatur.

⁽¹⁾ EUT C 398 af 30.11.2015.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 26. januar 2017 — Kongeriget Spanien mod Europa-Kommissionen

(Sag C-506/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) — udgifter, der er udelukket fra EU-finansiering — forordning (EF) nr. 1698/2005, nr. 1975/2006 og nr. 796/2004 — støtteforanstaltninger til udvikling af landdistrikterne — områder med naturbetingede ulemper — kontroller på stedet — koefficient for belægningsgraden — optælling af dyr)

(2017/C 104/27)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Kongeriget Spanien (ved M. A. Sampol Pucurull, som befuldmægtiget)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved I. Galindo Martin og G. von Rintelen, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Den Franske Republik (ved D. Colas og A. Daly, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.
- 3) Den Franske Republik bærer sine egne omkostninger

⁽¹⁾ EUT C 381 af 16.11.2015.

Domstolens dom (Andet Afdeling) af 8. februar 2017 — Carrefour Hypermarchés SAS mod ITM Alimentaire International SASU (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Paris — Frankrig)

(Sag C-562/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — sammenlignende reklame — direktiv 2006/114/EF — artikel 4 — direktiv 2005/29/EF — artikel 7 — objektiv prissammenligning — vildledende udeladelse — reklame, der sammenligner priser for varer, der sælges i butikker af forskellig størrelse eller forskelligt format — tilladt — væsentlige oplysninger — oplysningernes omfang og medie)

(2017/C 104/28)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Paris

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Carrefour Hypermarchés SAS

Sagsøgt: ITM Alimentaire International SASU

Konklusion

Artikel 4, litra a) og c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF af 12. december 2006 om vildledende og sammenlignende reklame, sammenholdt med artikel 7, stk. 1-3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis), skal fortolkes således, at en reklame som den i hovedsagen omhandlede, der sammenligner priser på varer, der sælges i butikker af forskellig størrelse eller forskelligt format, kan være ulovlig i den første af disse bestemmelsers forstand, når disse butikker er en del af detailhandelskæder, der hver især råder over en vifte af butikker af forskellig størrelse og forskelligt format, og når annoncøren sammenligner de priser, der anvendes i butikker af større størrelse eller format i sin egen kæde, med de priser, der angives i butikker af mindre størrelse eller format i de konkurrerende kæder, medmindre forbrugerne på en tydelig måde i selve reklamebudskabet oplyses om, at sammenligningen er blevet foretaget mellem de priser, der anvendes i butikker af større størrelse eller format i annoncørens kæde, og de priser, der angives i butikker af mindre størrelse eller format i de konkurrerende kæder.

Med henblik på at bedømme lovligheden af en sådan reklame tilkommer det den forelæggende ret at efterprøve, om den pågældende reklame i hovedsagen og under de foreliggende omstændigheder har tilsidesat kravet om, at sammenligningen skal være objektiv, og/eller om reklamen har en vildledende karakter, for det første under hensyntagen til den opfattelse, som en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger af de pågældende varer har, og for det andet under hensyntagen til angivelserne i den nævnte reklame, herunder navnlig dem, der vedrører butikkerne i annoncørens detailhandelskæde og angivelserne om de konkurrerende kæder, hvis priser er blevet sammenlignet, og mere generelt til alle dens bestanddele.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 25.1.2016.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. februar 2017 — Raffinerie Tirlemontoise SA mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance francophone de Bruxelles — Belgien)

(Sag C-585/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — sukker — produktionsafgift — fastsættelse af det gennemsnitlige tab — beregning af produktionsafgifter — forordning (EF) nr. 2267/2000 — gyldighed — forordning (EF) nr. 1993/2001 — gyldighed)

(2017/C 104/29)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Raffinerie Tirlemontoise SA

Sagsøgt: État belge

Konklusion

- 1) Artikel 33, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 2038/1999 af 13. september 1999 om den fælles markedsordning for sukker skal fortolkes således, at det med henblik på beregning af det gennemsnitlige tab er nødvendigt at dele beløbet for de samlede faktiske udgifter, der er forbundet med eksportrestitutioner for de produkter, som henhører under denne bestemmelse, med de samlede mængder af disse eksporterede produkter, uanset om der reelt er betalt restitution for disse produkter eller ej.
- 2) Forordningens artikel 33, stk. 2, skal fortolkes således, at der ved den samlede beregning af produktionsafgifterne skal tages hensyn til det gennemsnitlige tab, som beregnes ved at dele beløbet for de samlede faktiske udgifter, der er forbundet med eksportrestitutioner for de produkter, som henhører under denne bestemmelse, med de samlede mængder af disse eksporterede produkter, uanset om der reelt er betalt restitution for disse produkter eller ej.
- 3) Kommissionens forordning (EF) nr. 2267/2000 af 12. oktober 2000 om fastsættelse for produktionsåret 1999/2000 af produktionsafgifterne og koefficienten for beregning af tillægsafgiften for sukker og Kommissionens forordning (EF) nr. 1993/2001 af 11. oktober 2001 om fastsættelse for produktionsåret 2000/2001 af produktionsafgifterne for sukker er ugyldige.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 1.2.2016.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 9. februar 2017 — Euro Tyre BV mod Autoridade Tributária e Aduaneira (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa) — Portugal)

(Sag C-21/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — moms — direktiv 2006/112/EF — artikel 131 og 138 — betingelserne for fritagelse for leveringer inden for Fællesskabet — momsinformationsudvekslingssystemet (VIES) — manglende registrering af erhververen — afslag på indrømmelse af fritagelse — lovlighed)

(2017/C 104/30)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Euro Tyre BV

Sagsøgt: Autoridade Tributária e Aduaneira

Konklusion

Artikel 131 og artikel 138, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at de er til hinder for, at afgiftsmyndigheden i en medlemsstat giver afslag på at indrømme fritagelse for en levering inden for Fællesskabet for merværdiafgift alene med den begrundelse, at erhververen, der har hjemsted i bestemmelsesmedlemsstaten og er indehaver af et gyldigt merværdiafgiftsregistreringsnummer til transaktioner i denne medlemsstat, på tidspunktet for leveringen hverken var registreret i merværdiafgiftsinformationsudvekslingssystemet eller underlagt en afgiftsordning for erhvervelser inden for Fællesskabet, når der ikke er konkrete indicier for en afgiftsunddragelse, og det er fastslået, at de materielle betingelser for fritagelsen er opfyldt. I dette tilfælde er dette direktivs artikel 138, stk. 1, fortolket i lyset af proportionalitetsprincippet, også til hinder for et sådant afslag i tilfælde, hvor sælgeren havde kendskab til de omstændigheder, der kendetegner erhververens situation i forhold til anvendelsen af merværdiafgiften, og var bekendt med, at erhververen efterfølgende ville blive registreret som forhandler inden for Fællesskabet med tilbagevirkende kraft.

⁽¹⁾ EUT C 118 af 4.4.2016.

Domstolens dom (Sjetten Afdeling) af 1. februar 2017 — Município de Palmela mod Autoridade de Segurança Alimentar e Económica (ASAE) — Divisão de Gestão de Contraordenações (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal — Portugal)

(Sag C-144/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — informationsprocedurer med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester — direktiv 83/189/EØF og 98/34/EF — udkast til teknisk forskrift — meddelelse til Europa-Kommissionen — medlemsstaternes forpligtelser — tilsidesættelse — konsekvenser)

(2017/C 104/31)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Município de Palmela

Sagsøgt: Autoridade de Segurança Alimentar e Económica (ASAE) — Divisão de Gestão de Contraordenações

Konklusion

Artikel 8, stk. 1, i Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter, som ændret ved akten vedrørende vilkårene for Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse og tilpasningen af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, og artikel 8, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF af 20. juli 1998, skal fortolkes således, at den konsekvens, hvorefter en teknisk forskrift, der ikke er blevet meddelt — såsom artikel 16, stk. 1 og 2, i Regulamento que estabelece as condições de segurança a observar na localização, implantação, conceção e organização funcional dos espaços de jogo e recreio, respetivamente, equipamento e superfícies de impacto (bekendtgørelse om de sikkerhedskrav, der skal iagttages ved placeringen, bygningen, udformningen og den funktionelle organisering af legepladser og rekreative områder samt deres redskaber og faldunderlag), der er vedlagt som bilag til Decreto-Lei n° 379/97 (lovdekret nr. 379/97) af 27. december 1997, som ændret ved Decreto-Lei n° 119/2009 (lovdekret nr. 119/2009) af 19. maj 2009 — ikke finder anvendelse, alene rammer den nævnte tekniske forskrift og ikke hele den lovgivning, hvori den indgår.

(¹) EUT C 211 af 13.6.2016.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 9. februar 2017 — M. S. mod P. S. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice, Family Division — (England and Wales))

(Sag C-283/16) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 4/2009 — artikel 41, stk. 1 — anerkendelse af fuldbyrdelsen af retsafgørelser og af samarbejdet vedrørende underholdspligt — fuldbyrdelse af en retsafgørelse i en medlemsstat — indgivelse af anmodningen direkte til den kompetente myndighed i fuldbyrdsmedlemsstaten — national lovgivning, hvorefter der er en pligt til at henvende sig til centralmyndigheden i fuldbyrdsmedlemsstaten)

(2017/C 104/32)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice, Family Division (England and Wales)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: M. S.

Sagsøgt: P. S.

Konklusion

1) Bestemmelserne i kapitel IV i Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt, og navnlig forordningens artikel 41, stk. 1, skal fortolkes således, at en bidragsberettiget, der har opnået en begunstigende afgørelse i en medlemsstat, og som ønsker fuldbyrdelse heraf i en anden medlemsstat, kan indgive sin anmodning direkte til den kompetente myndighed i den sidstnævnte medlemsstat, såsom en specialiseret domstolsmyndighed, og at den pågældende ikke kan pålægges at indgive sin anmodning til sidstnævnte via centralmyndigheden i fuldbyrdsmedlemsstaten.

- 2) Medlemsstaterne er forpligtet til at sikre den fulde virkning af den ret, der er fastsat i artikel 41, stk. 1, i forordning nr. 4/2009, ved i givet fald at ændre deres procedureregler. Under alle omstændigheder påhviler det den nationale domstol at anvende bestemmelserne i nævnte artikel 41, stk. 1, ved om fornødent at undlade at anvende de modstående bestemmelser i national lovgivning og følgelig at gøre det muligt for en bidragsberettiget at indgive sin anmodning direkte til den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesmedlemsstaten, selv om dette ikke er fastsat i national ret.

⁽¹⁾ EUT C 279 af 1.8.2016.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 26. januar 2017 — d.d. Synergy Hellas Anonymi Emporiki Etaireia Parochis Ypiresion Pliroforikis mod Europa-Kommissionen

(Sag C-45/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — voldgiftsbestemmelse — kontrakt med benævnelsen »Multi-level patient — specific artery and artherogenesis model for outcome prediction, decision support treatment, and virtual hand-on training (ARTreat)«, indgået i forbindelse med det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) — ophævelse af denne kontrakt grundet uregelmæssigheder begået under opfyldelsen af en anden kontrakt indgået med Europa-Kommissionen — god tro — berettiget forventning om, at kontrakten ikke ophæves)

(2017/C 104/33)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: d.d. Synergy Hellas Anonymi Emporiki Etaireia Parochis Ypiresion Pliroforikis (ved dikigoros K. Damis)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal, som befuldmægtiget)

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) d.d. Synergy Hellas Anonymi Emporiki Etaireia Parochis Ypiresion Pliroforikis betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 98 af 14.3.2016.

Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 24. januar 2017 — Carsten René Beul mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-53/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — annullationssøgsmål — de finansielle markeders funktion — krav til udførelsen af lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber for virksomheder af interesse for offentligheden — forordning (EU) nr. 537/2014 — regler for organisation og udvælgelse af revisorer og revisionsfirmaer for virksomheder af interesse for offentligheden — ikke individuelt berørt — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2017/C 104/34)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Carsten René Beul (ved Rechtsanwälte H.-M. Pott og T. Eckhold)

De andre parter i appelsagen: Europa-Parlamentet (ved D. Warin og P. Schonard, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Balta og R. Wiemann, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Carsten René Beul betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 30.5.2016.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nyíregyházi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungarn) den 10. november 2016 — Dávid Vámos mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

(Sag C-566/16)

(2017/C 104/35)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Nyíregyházi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dávid Vámos

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Præjudicielt spørgsmål

Er en national bestemmelse, i henhold til hvilken skatte- og afgiftsmyndigheden i forbindelse med en efterfølgende skattekontrol kan udelukke muligheden for at vælge subjektiv afgiftsfritagelse, med henvisning til at den afgiftspligtige person kun har mulighed herfor på tidspunktet for sin anmeldelse af den afgiftspligtige virksomheds påbegyndelse, i strid med EU-retten?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Korneuburg (Østrig) den 23. november 2016 — Admiral Casinos & Entertainment AG mod Alexander Holiczky

(Sag C-593/16)

(2017/C 104/36)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht Korneuburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Admiral Casinos & Entertainment AG

Sagsøgt: Alexander Holiczky

Sagen blev ved Domstolens kendelse af 7. februar 2017 slettet fra Domstolens register

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Köln (Tyskland) den 28. november 2016 — Juhler Holding A/S mod Bundeszentralamt für Steuern

(Sag C-613/16)

(2017/C 104/37)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Juhler Holding A/S

Sagsøgt: Bundeszentralamt für Steuern

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 43 EF sammenholdt med artikel 48 EF (nu artikel 49 TEUF sammenholdt med artikel 54 TEUF) til hinder for en national beskatningsordning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter et ikke-hjemmehørende moderselskab, der inden for en koncern, som er etableret og driver aktiv virksomhed i moderselskabets etableringsstat, permanent udskilles som holdingselskab, nægtes friholdelse for kapitalindkomstskat af udloddet udbytte,

for så vidt det ejes af personer, der ikke havde ret til tilbagebetaling eller fritagelse, såfremt de oppebar indtægterne direkte, og

- (1) der ikke foreligger økonomiske eller andre væsentlige grunde til at inddrage det ikke-hjemmehørende moderselskab som mellemed, eller
- (2) det ikke-hjemmehørende moderselskab ikke oppebærer mere end 10 % af sin samlede bruttoindkomst i det pågældende regnskabsår på grundlag af egen økonomisk virksomhed (som bl.a. ikke foreligger, hvis det udenlandske selskab oppebærer sin bruttoindkomst på grundlag af administration af aktiver) eller
- (3) det ikke-hjemmehørende moderselskab ikke deltager i den almindelige økonomiske omsætning med en virksomhedsstruktur, der er passende henset til selskabets formål, mens hjemmehørende holdingselskaber indrømmes friholdelse for kapitalindkomstskat, uanset om de ovennævnte betingelser er opfyldt?

- 2) Er artikel 5, stk. 1, sammenholdt med artikel 1, stk. 2, i direktiv 90/435/EØF⁽¹⁾ til hinder for en national beskatningsordning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter et ikke-hjemmehørende moderselskab, der inden for en koncern, som er etableret og driver aktiv virksomhed i moderselskabets etableringsstat, permanent udskilles som holdingselskab, nægtes friholdelse for kapitalindkomstskat af udloddet udbytte,

for så vidt det ejes af personer, der ikke havde ret til tilbagebetaling eller fritagelse, såfremt de oppebar indtægterne direkte, og

- (1) der ikke foreligger økonomiske eller andre væsentlige grunde til at inddrage det ikke-hjemmehørende moderselskab som mellemed, eller
- (2) det ikke-hjemmehørende moderselskab ikke oppebærer mere end 10 % af sin samlede bruttoindkomst i det pågældende regnskabsår på grundlag af egen økonomisk virksomhed (som bl.a. ikke foreligger, hvis det udenlandske selskab oppebærer sin bruttoindkomst på grundlag af administration af aktiver) eller
- (3) det ikke-hjemmehørende moderselskab ikke deltager i den almindelige økonomiske omsætning med en virksomhedsstruktur, der er passende henset til selskabets formål, mens hjemmehørende holdingselskaber indrømmes friholdelse for kapitalindkomstskat, uanset om de ovennævnte betingelser er opfyldt?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 90/435/EØF af 23.7.1990 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (EFT L 225, s. 6).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 7. december 2016 — CX

(Sag C-629/16)

(2017/C 104/38)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Appellant: CX

Procesdeltager: Bezirkshauptmannschaft Schärding

Præjudicielt spørgsmål

Er EU-retten, herunder navnlig aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet (64/733/EØF), Samling af Aftaler indgået af De Europæiske Fællesskaber, bind 3, s. 541, tillægsprotokollen til associeringsaftalen, JO L 293 af 29. december 1972, s. 3, samt afgørelse nr. 1/95 truffet af Associeringsrådet EF-Tyrkiet den 22. december 1995 om iværksættelse af slutfasen af toldunionen (96/142/EF), EFT L 35 af 13. februar 1996, s. 1, til hinder for en national ordning, hvorefter godstransportvirksomheder med hjemsted i Republikken Tyrkiet kun kan gennemføre en grænseoverskridende erhvervsmæssig godstransport med motorkøretøjer til eller igennem Republikken Østrigs område, såfremt de har identifikationsdokumenter til motorkøretøjerne, der udstedes inden for rammerne af en kvote, der er fastsat mellem Østrig og Tyrkiet i en bilateral aftale, eller de får meddelt en tilladelse til den enkelte godstransport, idet der skal foreligge en væsentlig offentlig interesse i den enkelte godstransport og ansøgeren skal godtgøre, at kørslen hverken kan undgås ved organisatoriske foranstaltninger eller ved at vælge et andet transportmiddel?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 14. december 2016 — Junek Europ-Vertrieb GmbH mod Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG

(Sag C-642/16)

(2017/C 104/39)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Junek Europ-Vertrieb GmbH

Sagsøgt: Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG

Præjudicielle spørgsmål

Skal artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾ fortolkes således, at indehaveren af varemærket kan modsætte sig den fortsatte markedsføring af et medicinalprodukt, som er indført fra en anden medlemsstat, i produktets indre og ydre originalemballage, som af importøren er forsynet med en yderligere, udvendig mærkat, medmindre

- det godtgøres, at varemærkeindehaverens brug af varemærkeretten til at modsætte sig markedsføring af de ometiketterede produkter under varemærket bidrager til en kunstig opdeling af markederne mellem medlemsstaterne
- det påvises, at ometiketteringen ikke kan berøre produktets originale tilstand
- det klart angives på emballagen, hvem der har foretaget ometiketteringen af produktet, og producentens navn klart angives

- præsentationsmåden for produktet, som har været genstand for ometiketteringen, ikke er af en sådan karakter, at den kan være skadelig for varemærkets eller varemærkeindehaverens omdømme; etiketten må således ikke være defekt, af ringe kvalitet eller fremtræde ufærdig, og
- importøren, forud for, at produktet, som har været genstand for ometikettering, udbydes til salg, underretter varemærkeindehaveren herom og efter dennes anmodning leverer en prøve af produktet.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærk (EUT L 78, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 19. december 2016 — Peter Valach m.fl. mod Waldviertler Sparkasse Bank AG m.fl.

(Sag C-649/16)

(2017/C 104/40)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Peter Valach, Alena Valachová, Europa SC ZV II a.s., Europa SC LV a.s., VAV Parking a.s., Europa SC BB a.s. og Byty A s.r.o.

Sagsøgte: Waldviertler Sparkasse Bank AG, Československá obchodná banka a.s. og Stadt Banská Bystrica

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 1, stk. 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 ⁽¹⁾ af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område fortolkes således, at et søgsmål støttet på erstatningsansvar uden for kontraktforhold mod medlemmer af et kreditorudvalg på grund af deres ulovlige adfærd i en afstemning om en saneringsplan i en konkurssag, som er anlagt af indehavere af andele i skyldneren — som første og anden sagsøger — og af projektselskaber, som har forretningsrelationer med skyldneren — som tredje til syvende sagsøger — vedrører konkurs som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra b), i forordning nr. 1215/2012 og derfor er udelukket fra denne forordnings materielle anvendelsesområde?

⁽¹⁾ EUT L 351, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Alba Iulia (Rumænien) den 21. december 2016 — Lucrețiu Hadrian Vădan mod Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor og Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Alba

(Sag C-664/16)

(2017/C 104/41)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Alba Iulia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lucrețiu Hadrian Vădan

Sagsøgte: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor og Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Alba

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal direktiv 2006/112 ⁽¹⁾ generelt, og navnlig dets artikel 167, 168, 178, 179 og 273, samt proportionalitetsprincippet og princippet om afgiftsmæssig neutralitet fortolkes således, at de tillader en afgiftspligtig person, som opfylder de materielle betingelser for momsfradrag, at gøre brug af sin fradragsret i et tilfælde, hvor den pågældende i den særlige sammenhæng, som foreligger i tvisten i hovedsagen, ikke er i stand til ved fremlæggelsen af fakturaer at godtgøre de indgående beløb, som er betalt for levering af varer og tjenesteydelser?
- 2) Såfremt det første spørgsmål skal besvares bekræftende, skal direktiv 2006/112 samt proportionalitetsprincippet og princippet om afgiftsmæssig neutralitet da fortolkes således, at en indirekte evalueringsmetode (ved en sagkyndig erklæring på rettens foranledning), som er udført af en uafhængig sagkyndig og baseret på omfanget af arbejdet/arbejdskraften i forbindelse med et byggeri som fastslået i erklæringen, kan udgøre en tilladt og passende fremgangsmåde til fastlæggelse af omfanget af fradragsretten, hvor leveringen af varer (byggematerialer) og tjenesteydelser (arbejdskraft i forbindelse med opførelse af bygninger) hidrører fra momspligtige personer?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Minden (Tyskland) den
29. december 2016 — Tsegezab Mengesteab mod Forbundsrepublikken Tyskland**

(Sag C-670/16)

(2017/C 104/42)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Minden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Tsegezab Mengesteab

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Præjudicielt/Præjudicielle spørgsmål

1. Kan en asylansøger gøre gældende, at ansvaret overgår til den anmodende medlemsstat, når fristen for fremsættelse af anmodning om overtagelse (jf. artikel 21, stk. 1, tredje afsnit, i forordning nr. 604/2013 ⁽¹⁾) er udløbet?
2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: Kan en asylansøger ligeledes gøre gældende, at ansvaret er overgået, når den anmodede medlemsstat fortsat er rede til at overtage ham?
3. Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende: Kan det henholdsvis på grundlag af den anmodede medlemsstats udtrykkelige accept eller formodede accept (artikel 22, stk. 7, i forordning nr. 604/2013) sluttes, at den anmodede medlemsstat fortsat er rede til at overtage asylansøgeren?
4. Kan tomånedersfristen i artikel 21, stk. 1, andet afsnit, i forordning nr. 604/2013 udløbe efter tremåneders fristen i artikel 21, stk. 1, første afsnit, i forordning nr. 604/2013, når den anmodende medlemsstat lader hengå mere end en måned fra tremånedersfristen begynder at løbe, inden den retter forespørgsel til Eurodac-databasen?
5. Betragtes en ansøgning om international beskyttelse som indgivet allerede ved udstedelsen af det første bevis for registrering som asylsøgende, eller først ved registrering af en formel asylansøgning som omhandlet i artikel 20, stk. 2, i forordning nr. 604/2013? Særligt spørges:
 - a) Er beviset for registrering som asylsøgende en formular eller en rapport i den forstand, hvori disse udtryk er anvendt i artikel 20, stk. 2, i forordning nr. 604/2013?

- b) Er den kompetente myndighed i henhold til artikel 20, stk. 2, i forordning nr. 604/2013 den myndighed, der er ansvarlig for modtagelsen af formularen eller for udfærdigelsen af rapporten, eller den myndighed, der har kompetence til at træffe afgørelse vedrørende asylansøgningen?
- c) Er en af myndighederne udfærdiget rapport ligeledes kommet den kompetente myndighed i hænde, når denne har fået meddelelse om det væsentligste indhold i formularen eller rapporten, eller kræves det, at den får fremsendt rapporten i original eller kopi?
6. Kan forsinkelser mellem den første ansøgning om asyl henholdsvis den første udstedelse af et bevis for registrering som asylsøgende og indgivelse af en anmodning om overtagelse bevirke, at ansvaret overgår til den anmodende medlemsstat ved analog anvendelse af artikel 21, stk. 1, tredje afsnit, i forordning nr. 604/2013, eller forpligte den anmodende medlemsstat til at gøre brug af retten til selv at overtage sagens behandling som omhandlet i artikel 17, stk. 1, første afsnit, i forordning nr. 604/2013?
7. For det tilfælde at et af de alternativer, der er nævnt i spørgsmål 6, besvares bekræftende: Fra hvilket tidspunkt må det antages, at der foreligger en uforholdsmæssig forsinkelse med indgivelse af en anmodning om overtagelse?
8. Overholder en anmodning om overtagelse, hvori den anmodende medlemsstat alene giver oplysning om indrejsedatoen i den anmodende medlemsstat samt datoen for indgivelse af den formelle asylansøgning, men ikke datoen for den første anmodning om asyl henholdsvis datoen for udstedelse af det første bevis for registrering som asylsøgende, fristen i artikel 21, stk. 1, første afsnit, i forordning nr. 604/2013, eller er en sådan anmodning »uvirksom«?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne EUT L 180, s. 31.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea Constituțională a României (Rumænien) den 30. december 2016 — Relu Adrian Coman, Robert Clabourn Hamilton og Asociația Accept, Robert mod Inspectoratul General pentru Imigrări, Ministerul Afacerilor Interne og Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

(Sag C-673/16)

(2017/C 104/43)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea Constituțională a României

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Relu Adrian Coman, Robert Clabourn Hamilton og Asociația Accept

Sagsøgt: Inspectoratul General pentru Imigrări, Ministerul Afacerilor Interne og Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Præjudicielle spørgsmål

1. Omfatter begrebet »ægtefælle« i artikel 2, stk. 2, litra a), i direktiv 2004/38/[EF] ⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 7, 9, 21 og 45 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, en unionsborgers samkønnede ægtefælle fra et tredjeland med hvem den pågældende unionsborger lovligt har indgået ægteskab i henhold til loven i en anden medlemsstat end værtsmedlemsstaten?
2. Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende, kræver artikel 3, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i direktiv 2004/38/[EF], sammenholdt med artikel 7, 9, 21 og 45 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, da at værtsmedlemsstaten tildeler en ret til ophold på medlemsstatens område eller til ophold i mere end tre måneder til en unionsborgers samkønnede ægtefælle?

3. Hvis det første spørgsmål besvares benægtende, kan en unionsborgers samkønnede ægtefælle fra et tredjeland med hvem den pågældende unionsborger lovligt har indgået ægteskab i henhold til loven i en anden medlemsstat end værtsmedlemsstaten, da henhøre under »alle andre familiemedlemmer [...]« i henhold til artikel 3, stk. 2, litra a), i direktiv 2004/38/[EF] eller betragtes som »den partner, med hvem unionsborgeren har en behørigt dokumenteret varig tilknytning« i henhold til artikel 3, stk. 2, litra b), i direktiv 2004/38/[EF], med den heraf følgende forpligtelse for værtsmedlemsstaten til at lette indrejse og ophold for den pågældende, selv om værtsmedlemsstaten hverken anerkender samkønsægteskaber eller fastlægger nogen som helst anden form for retlig anerkendelse, såsom registrerede partnerskaber?
4. Hvis det tredje spørgsmål besvares bekræftende, kræver artikel 3, stk. 2, og artikel 7, stk. 2, i direktiv 2004/38/[EF], sammenholdt med artikel 7, 9, 21 og 45 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, da at værtsmedlemsstaten tildeler en ret til ophold på medlemsstatens område eller til ophold i mere end tre måneder til en unionsborgers samkønnede ægtefælle?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT 2004, L 158, s. 77)

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Düsseldorf (Tyskland) den
27. december 2016 — Pfizer Ireland Pharmaceuticals, Operations Support Group mod Orifarm
GmbH**

(Sag C-681/16)

(2017/C 104/44)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Pfizer Ireland Pharmaceuticals og Operations Support Group

Sagsøgt: Orifarm GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan indehaveren af et supplerende beskyttelsescertifikat, som er blevet tildelt ham gældende for Forbundsrepublikken Tyskland (herefter »BRD«), under påberåbelse af reglerne i den særlige ordning forhindre indførsel af produkter fra tiltrædelsesstaterne Den Tjekkiske Republik, Estland, Letland, Litauen, Ungarn, Polen, Slovenien, Slovakiet, Rumænien, Bulgarien og Kroatien (bilag IV til tiltrædelsesakt 2003, EUT 2003, L 236, s. 797, med ændringer i henhold til EUT 2004, L 126, s. 4, for Estland, Letland, Litauen, Polen, Slovenien, Ungarn, Slovakiet, Den Tjekkiske Republik; del I, bilag V, nr. 1), i tiltrædelsesakt 2005, EUT 2005, L 157, s. 268, for Rumænien og Bulgarien; bilag IV til tiltrædelsesakt 2011, EUT 2012, L 112, s. 60, for Kroatien) til BRD, når der blev ansøgt om det supplerende beskyttelsescertifikat i BRD på et tidspunkt, hvor der allerede eksisterede regler i tiltrædelsesstaterne for at opnå et tilsvarende supplerende beskyttelsescertifikat, men indehaveren af det beskyttelsescertifikat, der var tildelt gældende for BRD, ikke havde ansøgt om et sådant supplerende beskyttelsescertifikat i den pågældende tiltrædelsesstat, eller det ikke kunne tildeles ham, fordi det grundpatent, der kræves for tildeling af beskyttelsescertifikatet, manglede i tiltrædelsesstaten?
- 2) Gør det en forskel for besvarelsen af det første spørgsmål, hvis det kun var på tidspunktet for ansøgningen om det grundpatent, der blev tildelt gældende for BRD, at der ikke kunne opnås en tilsvarende beskyttelse ved hjælp af et grundpatent i tiltrædelsesstaten, mens en sådan beskyttelse godt kunne opnås i tidsrummet indtil offentliggørelsen af den ansøgning, som ligger til grund for det tildelte grundpatent, der gælder for BRD?

- 3) Kan indehaveren af et supplerende beskyttelsescertifikat, som er tildelt ham gældende for Forbundsrepublikken Tyskland (BRD), under påberåbelse af reglerne i den særlige ordning forhindre indførsel af produkter fra tiltrædelsesstaterne Den Tjekkiske Republik, Estland, Letland, Litauen, Ungarn, Polen, Slovenien, Slovakiet, Rumænien, Bulgarien og Kroatien til BRD, når indførslen af produkterne sker efter udløbet af det supplerende beskyttelsescertifikats gyldighedsperiode, der var fastsat i den oprindelige tildelingsafgørelse, men før udløbet af beskyttelsescertifikatets seks måneder forlængede gyldighedsperiode, som blev tildelt ham på grundlag af forordning (EF) nr. 1901/2006 ⁽¹⁾ om lægemidler til pædiatrisk brug og om ændring af forordning (EØF) nr. 1768/92, direktiv 2001/20/EF, direktiv 2001/83/EF og forordning (EF) nr. 726/2004?
- 4) Gør det i Kroatiens tilfælde en forskel for besvarelsen af det tredje spørgsmål, at den særlige ordning som følge af Kroatiens tiltrædelse i 2013 først trådte i kraft den 26. januar 2007, efter ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 1901/2006 om lægemidler til pædiatrisk brug og om ændring af forordning (EØF) nr. 1768/92, direktiv 2001/20/EF, direktiv 2001/83/EF og forordning (EF) nr. 726/2004 — i modsætning til de øvrige medlemsstater, der var tiltrådt før den 26. januar 2007, nemlig Den Tjekkiske Republik, Estland, Letland, Litauen, Ungarn, Polen, Slovenien, Slovakiet, Rumænien og Bulgarien?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1901/2006 af 12.12.2006 om lægemidler til pædiatrisk brug og om ændring af forordning (EØF) nr. 1768/92, direktiv 2001/20/EF, direktiv 2001/83/EF og forordning (EF) nr. 726/2004 (EUT L 378, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Köln (Tyskland) den 27. december 2016 — Deutscher Naturschutzring, Dachverband der deutschen Natur- und Umweltschutzverbände e.V. mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-683/16)

(2017/C 104/45)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Deutscher Naturschutzring, Dachverband der deutschen Natur- und Umweltschutzverbände e.V.

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 ⁽¹⁾ af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats foranstaltninger for farvande, der hører under dennes højhedsområde og jurisdiktion, der er nødvendige for at leve op til medlemsstatens forpligtelser i henhold til artikel 6 i Rådets direktiv 92/43/EØF ⁽²⁾ af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, som har indvirkning på fiskerfartøjer fra andre medlemsstater, og hvormed der indføres et omfattende forbud mod erhvervsfiskeri i Natura 2000-områder med bundberørende fiskeredskaber og bundsat garn »hildings- og indfiltringsgarn«?

Navnlig ønskes følgende oplyst:

- a) Skal artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF fortolkes således, at forbuddet mod de i det første spørgsmål nævnte fangstmetoder er omfattet af begrebet »bevarelsesforanstaltninger«?

- b) Skal artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF fortolkes således, at begrebet »andre medlemsstaters fiskerfartøjer« også omfatter de fiskerfartøjer fra en anden medlemsstat, som sejler under medlemsstaten Forbundsrepublikken Tysklands flag?
- c) Skal artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF fortolkes således, at udtrykket »opfylder målsætningerne for den relevante EU-lovgivning« også omfatter sådanne foranstaltninger vedtaget af medlemsstaten, som blot fremmer de målsætninger, der er nævnt i den nævnte EU-lovgivning?
- 2) Skal artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats foranstaltninger for farvande, der hører under dennes højhedsområde eller jurisdiktion, der er nødvendige for at leve op til medlemsstatens forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF ⁽³⁾ af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader?
- 3) Såfremt det første og det andet præjudicielle spørgsmål besvares alternativt eller kumulativt benægtende:

Er EU's enekompetence på området for bevarelse af havets biologiske ressourcer inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik i henhold til artikel 3, stk. 1, litra d), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde til hinder for, at medlemsstaten kan vedtage de førnævnte foranstaltninger?

⁽¹⁾ EUT L 354, s. 22.

⁽²⁾ EFT L 206, s. 7.

⁽³⁾ EUT L 143, s. 56.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 27. december 2016 — Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV mod Tetsuji Shimizu

(Sag C-684/16)

(2017/C 104/46)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesarbeitsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV

Sagsøgt: Tetsuji Shimizu

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF ⁽¹⁾ af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (direktiv 2003/88/EF) eller artikel 31, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret) til hinder for en national ordning som § 7 i Bundesurlaubsgesetz (BUrlG), der som forudsætning for, at retten til ferie kan gøres gældende, opstiller et krav om, at arbejdstageren anmoder om ferie under angivelse af, hvornår vedkommende ønsker at afholde ferien, og bestemmer, at retten til ferie ellers bortfalder uden godtgørelse ved udløbet af referenceperioden, og ifølge hvilken arbejdsgiveren således ikke er forpligtet til på eget initiativ ensidigt og på bindende vis for arbejdstageren at fastsætte det tidsrum inden for referenceperioden, som arbejdstagerens ferie afholdes i?

2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:

Gælder dette også, såfremt arbejdsforholdet bestod mellem private parter?

⁽¹⁾ EUT L 299, s. 9.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien)
den 2. januar 2017 — Instituto Nacional de la Seguridad Social mod Tesorería General de la Seguridad
Social y Jesús Crespo Rey**

(Sag C-2/17)

(2017/C 104/47)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Instituto Nacional de la Seguridad Social

Sagsøgt: Tesorería General de la Seguridad Social y Jesús Crespo Rey

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal udtrykket »det bidragsgrundlag i Spanien, som tidsmæssigt er tættest på«, hvortil henvises i bilag XI[, Spanien, punkt 2.] til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 ⁽¹⁾ af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, forstås således, at det ikke omfatter de bidragsgrundlag, der er afledt af anvendelsen af en national, spansk bestemmelse, hvorefter en tilbagevendt, udvandret arbejdstager, hvis seneste reelle, spanske bidrag oversteg minimumsbidragene, kun kan tiltræde en aftale om opretholdelse af bidrag i overensstemmelse med minimumsbidragene, mens denne, hvis vedkommende havde været fastboende arbejdstager, ville have haft mulighed for at tiltræde den for højere bidrag?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, er det i overensstemmelse med bilag XI[, Spanien, punkt 2.] til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004, at en hensyntagen til de seneste reelle, behørigt tilpassede, spanske bidrag og til den periode, hvorunder der er betalt bidrag inden for aftalen om opretholdelse af bidrag, som neutral periode eller pause, anses for passende foranstaltninger for at afhjælpe det tab, som den udvandrede arbejdstager er påført?

⁽¹⁾ EUT 2004 L 166, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Cluj (Rumænien) den 10. januar
2017 — Maria Dicu mod Ministerul Justiției, Consiliul Superior al Magistraturii, Curtea de Apel
Suceava og Tribunalul Botoșani**

(Sag C-12/17)

(2017/C 104/48)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Cluj

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Maria Dicu

Sagsøgt: Ministerul Justiției, Consiliul Superior al Magistraturii, Curtea de Apel Suceava og Tribunalul Botoșani

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 7 i direktiv 2003/88/EF⁽¹⁾ fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, som ved fastlæggelsen af en arbejdstagers ferieperiode ikke medregner en periode med forældreorlov i forbindelse med et barn under 2 år som faktisk arbejdstid?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4.11.2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EUT L 299, s. 9).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) den 13. januar 2017 — TGE Gas Engineering GmbH — Sucursal em Portugal mod Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sag C-16/17)

(2017/C 104/49)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: TGE Gas Engineering GmbH — Sucursal em Portugal

Sagsøgt: Autoridade Tributária e Aduaneira

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 44, 45, artikel 132, stk. 1, litra f), artikel 167, 168, 169, 178, 179, 192a, 193, 194 og 196 i momsdirektivet (direktiv 2006/112)⁽¹⁾, artikel 10 og 11 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011⁽²⁾ og neutralitetsprincippet fortolkes således, at de er til hinder for, at de portugisiske afgiftsmyndigheder afviser retten til momsfradrag for et tysk selskabs filial i et tilfælde, hvor:
 - det tyske selskab fik tildelt et skatteregistreringsnummer i Portugal med henblik på en enkelt handling, nærmere bestemt »erhvervelse af aktier«, for en udenlandsk enhed uden fast adresse
 - dette tyske selskabs filial senere blev registreret i Portugal, idet det fik tildelt sit eget skattnummer som dette selskabs faste adresse
 - hvorefter det tyske selskab ved at anvende det første identifikationsnummer indgik en aftale med en anden virksomhed om oprettelse af en virksomhedssammenslutning med henblik på at gennemføre en bygge- og anlægskontrakt i Portugal
 - hvorefter filialen ved at benytte sit eget skattnummer indgik en aftale om underleverance med virksomhedssammenslutningen, hvorved de gensidige ydelser mellem filialen og virksomhedssammenslutningen, og at den sidstnævnte i de aftalte andele skulle fakturere subkontrahenterne for de udgifter, den afholdt
 - på de debitnotaer, som virksomhedssammenslutningen udstedte for at debitere filialen udgifterne, anførte den sidstnævntes skatteidentifikationsnummer og fakturerede momsen på dette grundlag
 - filialen fradrog den moms, der var betalt på disse debitnotaer;

- virksomhedssammenslutningens operationer består (i form af underentreprise) af de operationer, som filialen og den anden virksomhed, der er en del af virksomhedssammenslutningen, udfører, idet disse havde faktureret virksomhedssammenslutningen for alle de indtægter, som denne havde faktureret bygherren for?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 af 15.11.2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 77, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos apeliacinis teismas (Litauen) den 19. januar 2017 — flyLAL-Lithuanian Airlines, et aktieselskab under likvidation mod Tarptautinis oro uostas, »Ryga«, et statsejet aktieselskab og Air Baltic Corporation A/S

(Sag C-27/17)

(2017/C 104/50)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos apeliacinis teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: flyLAL-Lithuanian Airlines, et aktieselskab under likvidation

Sagsøgte: Tarptautinis oro uostas, »Ryga«, et statsejet aktieselskab og Air Baltic Corporation A/S

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal begrebet »det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået« i artikel 5, nr. 3), i Bruxelles I-forordningen⁽¹⁾ under omstændighederne i den foreliggende sag, fortolkes således, at det omhandler stedet for indgåelsen af de sagsøgte ulovlige aftale, der er i strid med artikel 82, litra c), i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (artikel 102, litra c), TEUF), eller stedet, hvor de handlinger blev begået, hvorved den økonomiske fordel, der blev opnået ved denne aftale, blev udnyttet ved hjælp af underbudspriser (krydssubsidiering), når de konkurrerer med sagsøgeren på de samme relevante markeder?
- 2) Kan den skade (indkomsttab), som sagsøgeren har lidt som følge af de angivne ulovlige handlinger, som de sagsøgte har foretaget, anses som skadestilføjeelse som omhandlet i artikel 5, nr. 3), i Bruxelles I-forordningen i den foreliggende sag?
- 3) Kan driften af en filial af Air Baltic Corporation i Republikken Litauen under omstændighederne i den foreliggende sag anses som drift af en filial som omhandlet i artikel 5, nr. 5), i Bruxelles I-forordningen?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court (Irland) den 24. januar 2017 — Eamonn Donnellan mod The Revenue Commissioners

(Sag C-34/17)

(2017/C 104/51)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court (Irland)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Eamonn Donnellan

Sagsøgt: The Revenue Commissioners

Præjudicielle spørgsmål

Er artikel 14, stk. 1 og 2, i direktiv 2010/24/EU ⁽¹⁾ til hinder for, at High Court of Ireland (ret i første instans, Irland) ved afgørelsen af eksigibiliteten i Irland af en »ensartet akt, der hjemler ret til eksekution«, som blev udstedt den 14. november 2012 af toldkontoret i Patras for administrative sanktioner og bøder på 1 097 505,00 EUR pålagt den 15. juli 2009 for angivelig smugling den 26. juli 2002[, som blev forhøjet til 1 507 971,88 EUR som følge af renter og tillæg] kan:

- (i) anvende retten til effektive retsmidler og til en retfærdig rettergang inden for en rimelig frist i forbindelse med en statsborger i Irland og i Den Europæiske Union i relation til anmodningen om eksekution [(jf. chartrets artikel 47 og EMRK's artikel 6 og 13, som svarer til rettigheder for borgere i henhold til den irske forfatnings artikel 34, 38 og 40.3), under omstændigheder, hvor den pågældende procedure først blev forklaret for [sagsøgeren] i en »ikke-officiel oversættelse« til engelsk (et officielt sprog i Irland, hvor [sagsøgeren] altid har været bosat) i et brev dateret den 29. december 2015 fra Den Helleniske Republiks Finansministerium i Piræus til Irish Revenue og [sagsøgerens] advokater i Irland]
- (ii) tage hensyn til målene med direktiv 2010/24/EU, nemlig ydelse af gensidig bistand (20. betragtning til direktiv 2010/24) og opfyldelse af forpligtelsen til at yde videregående bistand på grundlag af EMRK (17. betragtning til direktiv 2010/24) såsom adgangen til effektive retsmidler for borgerne i henhold til chartrets artikel 47 og EMRK's artikel 13
- (iii) sikre EU-rettens fulde virkning for dens borgere [og navnlig præmis 63 i [dom af 14.1.2010, Kyrian v Celní úřad Tábor (C-233/08, EU:C:2010:11)]?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2010/24/EU af 16.3.2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger (EUT 2010, L 84 s. 1).

Appel iværksat den 25. januar 2017 af Liam Jenkinson til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 9. november 2016 i sag T-602/15, Liam Jenkinson mod Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og Eulex Kosovo

(Sag C-43/17 P)

(2017/C 104/52)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Liam Jenkinson (ved advokaterne N. de Montigny og J.-N. Louis)

De andre parter i appelsagen: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og Eulex Kosovo

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Kendelsen afsagt af Retten den 9. november 2016 i sag T-602/15 ophæves, for så vidt som Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og Eulex Kosovo blev frifundet, og appellant blev pålagt at betale sagens omkostninger for Retten.
- Domstolen træffer afgørelse i sagen.
- Tjenesten for EU's optræden udadtil, Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og Eulex Kosovo tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har anfægtet, at Den Europæiske Unions Ret alene erklærede sig kompetent til at påkende en tvist, der er baseret på den sidste tidsbegrænsede ansættelseskontrakt, som appellanten underskrev.

Appellanten har ligeledes anfægtet — selv hvis det antages, at Rettens begrundelse i denne forbindelse var korrekt, hvilket ikke er tilfældet — den omstændighed, at Retten ikke tog stilling til flere af appellants påstande, der var støttet på det omtvistede kontraktforholds ophør og derfor på den sidste tidsbegrænsede ansættelseskontrakt. Den appellerede kendelses retsstridighed fremgår således af udformningen af begrundelsen, der på dette punkt er så kortfattet, at det ikke er muligt at forstå, hvordan Retten, uden at behandle sagens materielle indhold, kunne fastslå, at den ikke havde den fornødne kompetence, bortset fra i tvisten vedrørende den sidste tidsbegrænsede ansættelseskontrakt, alene på grund af en voldgiftsklausul, til trods for at denne klausuls gyldighed og lovlighed blev bestridt af appellanten.

Appellanten har ligeledes anfægtet den manglende hensyntagen til hans samlede argumentation om, at institutionerne havde optrådt ansvarspådragende for så vidt angår manglen på en lovgivningsramme, hvorved appellanten og alt personalet i Den Europæiske Unions retsstatsmissioner garanteres, at deres mest grundlæggende sociale rettigheder overholdes, herunder garantien for retten til reel adgang til domstolsprøvelse og retten til en retfærdig rettergang.

Til støttet for sin appel har appellanten derfor gjort gældende, at Den Europæiske Unions Ret har tilsidesat:

- de gældende EU-retlige lovvalgsregler i kontraktlige tvister,
- de belgiske arbejdsretlige bestemmelser,
- de gældende minimumsforskrifter for tidsbegrænset ansættelse på fællesskabsniveau,
- de rettigheder, der er fastsat i chartret om grundlæggende rettigheder,
- begrundelsespligten,
- forbuddet mod at træffe afgørelse *ultra petita*.

Sag anlagt den 9. februar 2017 — Den franske Republik mod Europa-Parlamentet

(Sag C-73/17)

(2017/C 104/53)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Den franske Republik (ved F. Alabrune, D. Colas, B. Fodda og E. de Moustier, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Annullation af dagsordenen for Europa-Parlamentets møde onsdag den 30. november 2016 (dokument P8_OJ (2016) 11-30), for så vidt som det heri bestemmes, at der skal afholdes plenarmøder om det fælles udkast til almindeligt budget, som Forligsudvalget er blevet enige om; af dagsordenen for mødet torsdag den 1. december 2016 (dokument P8_OJ (2016)12-01), for så vidt som der heri er fastsat en afstemning ledsaget af stemmeforklaringer vedrørende det fælles udkast til almindeligt budget; af Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 1. december 2016 om det fælles udkast til almindeligt budget (dokument TS-0475/2016, P8_TA-PROV(2016)0475, foreløbige udgave), samt af den retsakt, hvorved Europa-Parlamentets formand i overensstemmelse med proceduren i artikel 314, stk. 9, TEUF fastslog, at det almindelige budget var endeligt vedtaget.

- Retsvirkningerne af den retsakt, hvorved Europa-Parlamentets formand fastslog, at det almindelige budget for Unionen for regnskabsåret 2017 var vedtaget, opretholdes indtil dette budget vedtages endeligt ved en retsakt, der er i overensstemmelse med traktaterne, inden for en rimelig frist at regne fra datoen for dommens afsigelse.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

1. Med søgsmålet har den franske regering nedlagt påstand om annullation af fire retsakter vedtaget af Europa-Parlamentet i forbindelse med dets udøvelse af budgetbeføjelser under den yderligere plenarmøderække, der blev afholdt den 30. november og den 1. december 2016 i Bruxelles.
 2. Den første og den anden retsakt, som den franske regering påstår annulleret, er dagsordenerne for Europa-Parlamentets møder onsdag den 30. november 2016 og torsdag den 1. december 2016, for så vidt som der heri fastsættes henholdsvis plenarmøder om det fælles udkast til almindeligt budget for regnskabsåret 2017 og en afstemning ledsaget af stemmeforklaringer om dette fælles udkast til almindeligt budget.
 3. Den tredje anfægtede retsakt er Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 1. december 2016 om det fælles udkast til almindeligt budget.
 4. Endelig har den franske regering nedlagt påstand om annullation af den retsakt, hvorved Europa-Parlamentets formand i overensstemmelse med proceduren i artikel 314, stk. 9, TEUF fastslog, at det almindelige budget var endeligt vedtaget. Således som det bl.a. fremgår af referatet af Europa-Parlamentets møde torsdag den 1. december 2016 er der tale om erklæringen fra Europa-Parlamentets formand og derefter sidstnævntes underskrivelse af det almindelige budget, som fandt sted efter afstemningen om den lovgivningsmæssige beslutning om det fælles udkast til almindeligt budget.
 5. Den franske regering har med sit eneste anbringende gjort gældende, at de fire anfægtede retsakter skal annulleres med den begrundelse, at de tilsidesætter protokol nr. 6 bilagt traktaten om Den europæiske Union og TEUF og protokol nr. 3 bilagt Euratom-traktaten om fastsættelse af hjemstedet for Den Europæiske Unions institutioner og for visse af Unionens organer, kontorer, agenturer og tjenester.
 6. Det fremgår nemlig både af protokollerne om hjemstedet for institutionerne og af Domstolens retspraksis, at Europa-Parlamentet ikke kan udøve de budgetbeføjelser, som det er tillagt ved artikel 134 TEUF under de yderligere plenarmøderækker, som finder sted i Bruxelles, men skal udøve disse under de ordinære plenarmøderækker, som afholdes i Strasbourg.
 7. For så vidt som lovligheden af den anfægtede retsakt fra Europa-Parlamentets formand anfægtes, ikke på grund af dens formål eller indhold, men udelukkende fordi denne retsakt burde have været vedtaget under en ordinær plenarmøderække i Strasbourg, berettiger nødvendigheden af at sikre kontinuiteten af EU's offentlige tjeneste samt vigtige retssikkerhedsmæssige grunde imidlertid ifølge den franske regering, at denne retsakts retsvirkninger opretholdes indtil vedtagelsen af en ny retsakt i overensstemmelse med traktaterne.
-

RET TEN

Rettens dom af 17. februar 2017 — Islamic Republic of Iran Shipping Lines m.fl. mod Rådet

(Forenede sager T-14/14 og T-87/14) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — ulovlighedsindsigelse — retsgrundlag — magtfordrejning — ret til forsvar — berettiget forventning — retssikkerhed — ne bis in idem — retskraft — proportionalitet — åbenbart urigtigt skøn — grundlæggende rettigheder)

(2017/C 104/54)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Islamic Republic of Iran Shipping Lines (Teheran, Iran), og 10 øvrige sagsøgere (ved F. Randolph, QC, solicitor P. Pantelis, barrister M. Lester og solicitor M. Taher)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bishop og V. Piessevaux, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte i sag T-87/14: Europa-Kommissionen (ved D. Gauci og T. Scharf, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

I sag T-14/14 en påstand baseret på artikel 263 TEUF om annullation af Rådets afgørelse 2013/497/FUSP af 10. oktober 2013 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT 2013, L 272, s. 46) og af Rådets forordning (EU) nr. 971/2013 af 10. oktober 2013 om ændring af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT 2013, L 272, s. 1), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgerne, og i sag T-87/14 dels en påstand baseret på artikel 277 TEUF om, at det fastslås, at afgørelse 2013/497 og forordning nr. 971/2013 ikke finder anvendelse, dels en påstand baseret på artikel 263 TEUF om annullation af Rådets afgørelse 2013/685/FUSP af 26. november 2013 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT 2013, L 316, s. 46) og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1203/2013 af 26. november 2013 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT 2013, L 316, s. 1), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgerne.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Islamic Republic of Iran Shipping Lines og de øvrige sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget til denne dom, bærer deres egne omkostninger og betaler de af Rådet afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 71 af 8.3.2014.

Rettens dom af 16. februar 2017 — Lubrizol France mod Rådet(Sag T-191/14) ⁽¹⁾

(Fælles toldtarif — lovgivning om suspension af autonome toldsatser for visse landbrugs- og industriprodukter — indsigelse mod eksisterende suspensioner — ækvivalente produkter — procedure til behandling af indsigelser)

(2017/C 104/55)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Lubrizol France SAS (Rouen, Frankrig) (ved solicitor R. MacLean, barrister B. Hartnett og advokat A. Bochon)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved F. Florindo Gijón og M. Balta, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (først ved A. Caeiros og M. Clausen, derefter ved A. Caeiros og A. Lewis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af artikel 1 og 4 i Rådets forordning (EU) nr. 1387/2013 af 17. december 2013 om suspension af den fælles toldtarifs autonome toldsatser for visse landbrugs- og industriprodukter og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1344/2011 (EUT 2013, L 354, s. 201), for så vidt som sagsøgeren ved disse bestemmelser blev frataget adgangen til tre suspensioner, som den pågældende tidligere havde ret til i henhold til TARIC-kode 2918 2900 80, 3811 2900 10 og 3811 9000 30.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Lubrizol France SAS bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Rådet.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 151 af 19.5.2014.

Rettens dom af 17. februar 2017 — Construlink mod EUIPO — Wit-Software (GATEWIT)(Sag T-351/14) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket GATEWIT — det ældre EU-figurmærke wit software — ældre nationale selskabsnavn Wit-Software, Consultoria e Software para a Internet Móvel, SA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 104/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Construlink — Tecnologias de Informação, SA (Lissabon, Portugal) (ved advokaterne M. Lopes Rocha og A. Bertrand)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Lukošūūtė og D. Hanf, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Wit-Software, Consultoria e Software para a Internet Móvel, SA (Lissabon, Portugal) (ved advokaterne F. Teixeira Baptista og C. Tomás Pedro)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 6. marts 2014 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1059/2013-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Wit-Software, Consultoria e Software para a Internet Móvel og Construlink — Tecnologias de Informação.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Construlink — Tecnologias de Informação, SA bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af EUIPO i forbindelse med denne sag, og betaler de omkostninger, der er afholdt af Internet Móvel, SA i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret.

⁽¹⁾ EUT C 261 af 11.8.2014.

Rettens dom af 17. februar 2017 — Ingrid Alice Mayer mod EFSA

(Sag T-493/14) ⁽¹⁾

(Udstationeret national ekspert — EFSA's regler for udstationerede nationale eksperter — afgørelse om ikke at forlænge udstationeringen — aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelse af privatlivets fred og den enkeltes integritet — beskyttelse af personoplysninger — forordning (EF) nr. 45/2001 — påstande om konstateringer og om påbud — supplerende indlæg til stævningen — ændring af påstandene — formaliteten)

(2017/C 104/57)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Ingrid Alice Mayer (Ellwangen, Tyskland) (ved advokat T. Mayer)

Sagsøgt: Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA) (ved D. Detken, som befuldmægtiget, bistået af advokaterne R. Van der Hout og A. Köhler)

Sagens genstand

Søgsmål i medfør af artikel 263 TEUF, hvorunder sagsøgeren har anfægtet EFSA's afgørelser om afslag dels på sagsøgerens ansøgning om forlængelse af hendes udstationering som national ekspert ved EFSA, dels på hendes begæring om aktindsigt i dokumenter, som EFSA er i besiddelse af

Konklusion

- 1) Sagen afvises.

2) Ingrid Alice Mayer betaler sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 329 af 22.9.2014.

Rettens dom af 16. februar 2017 — Holistic Innovation Institute mod REA

(Sag T-706/14) ⁽¹⁾

(Forskning og teknologisk udvikling — EU-finansierede projekter på området for forskning — syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) — projekterne ZONeSEC og Inachus — afgørelse om nægtelse af sagsøgerens deltagelse — annullations- og erstatningssøgsmål)

(2017/C 104/58)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Holistic Innovation Institute, SLU (Pozuelo de Alarcón, Spanien) (først ved advokat R. Muñoz García og derefter ved advokat J. Marín López)

Sagsøgt: Forvaltningsorganet for Forskning (REA) (ved S. Payan-Lagrou og V. Canetti, som befuldmægtigede, bistået af advokat J. Rivas)

Sagens genstand

Dels søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation REA's direktørs afgørelse af 24. juli 2014 [ARES (2014) 2461172] om afslutning af forhandlingen med sagsøgeren og nægtelse af at lade sagsøgeren deltage i de europæiske projekter, Inachus og ZONeSEC, dels søgsmål i henhold til artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af sin udelukkelse fra deltagelsen i disse projekter og som følge af offentliggørelsen af visse oplysninger om sagsøgeren efter den nævnte afgørelse.

Konklusion

- 1) Forvaltningsorganet for Forskning frifindes.
- 2) Holistic Innovation Institute, SLU betaler sagens omkostninger som led i denne procedure.
- 3) Hver part bærer sine omkostninger i forbindelse med begæringen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 421 af 24.11.2014.

Rettens dom af 17. februar 2017 — Novar mod EUIPO

(Sag T-726/14) ⁽¹⁾

(Ansvar uden for kontraktforhold — bevis for det ældre varemærkes eksistens, gyldighed og beskyttelsesomfang — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designet — afgørelse om at afvise indsigelsen som grundløs på grund af manglende godtgørelse af den ældre rettighed — regel 19, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 2868/95 — berigtigelse af afgørelsen — artikel 62, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 — tab, der består i advokatudgifter — årsagsforbindelse)

(2017/C 104/59)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Novar GmbH (Albstadt, Tyskland) (ved advokat R. Weede)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved S. Hanne, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål på grundlag af artikel 268 TEUF vedrørende erstatning for et økonomisk tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt på grund af de advokatudgifter, som denne har afholdt i forbindelse med en klage over indsigelsesafdelingens afgørelse, der angiveligt blev truffet i strid med regel 19, stk. 2, litra a), i Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13. december 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker og generelle retsprincipper

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Novar GmbH og EUIPO bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 7 af 12.1.2015.

Rettens dom af 16. februar 2017 — SolarWorld mod Kommissionen

(Sag T-783/14) ⁽¹⁾

(Dumping — subsidier — import af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina — godkendelse af en nedsættelse af minimumsimportprisen i henhold til et tilsagn, godtaget inden for rammerne af antidumping- og antisubsidieprocedurer — EU-erhvervsgrenen — artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1225/2009)

(2017/C 104/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: SolarWorld AG (Bonn, Tyskland) (ved advokat L. Ruessmann og solicitor J. Beck)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche og A. Stobiecka Kuik, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af den kommissionsafgørelse, der var indeholdt i en skrivelse af 15. september 2014 til det kinesiske handelskammer for import og eksport af maskiner og elektroniske produkter med referencen Trade/H4 (2014) 3328168 om at nedjustere minimumsimportprisen for importerede fotovoltaiske moduler og celler, der er fremstillet af kinesiske eksporterende producenter, og som er omfattet af et pristilsagn med virkning fra den 1. oktober 2014 for sidste kvartal af 2014.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) SolarWorld AG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 73 af 2.3.2015.

Rettens dom af 17. februar 2017 — Unilever mod EUIPO — Technopharma (Fair & Lovely)(Sag T-811/14) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Fair & Lovely — de ældre nationale ordmærker og Benelux-ordmærker FAIR & LOVELY — afgørelse om klagen — artikel 64, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009 — ret til at blive hørt — artikel 75, andet punktum, i forordning nr. 207/2009 — suspension af den administrative procedure — regel 20, stk. 7, litra c), og regel 50, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2868/95 — berettiget forventning — magtfordrejning — åbenbart urigtige skøn)

(2017/C 104/61)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Unilever NV (Rotterdam, Nederlandene) (ved solicitor A. Fox)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved D. Hanf og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Technopharma Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved barrister C. Scott)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 6. oktober 2014 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1004/2013-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Technopharma og Unilever.

Konklusion

- 1) Den afgørelse, der blev truffet den 6. oktober 2014 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1004/2013-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Technopharma Ltd og Unilever NV, annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af Unilever afholdte omkostninger.
- 3) Technopharma bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af Unilever afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 73 af 2.3.2015.

Rettens dom af 16. februar 2017 — Jaguar Land Rover mod EUIPO — Nissan Jidosha (Land Glider)(Sag T-71/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Land Glider — de ældre, nationale og EU-ord og -figurmærker LAND ROVER — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 104/62)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Jaguar Land Rover Ltd (Coventry, Det Forenede Kongerige) (ved advokat R. Ingerl)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved J. Garrido Otaola, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Nissan Jidosha KK (Yokohama, Japan) (ved advokat A. Franke)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 9. december 2014 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1415/2013-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Jaguar Land Rover og Nissan Jidosha.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 9. december 2014 af Fjerde Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1415/2013-4) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler Jaguar Land Rover Ltd's omkostninger.
- 3) Nissan Jidosha KK bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 118 af 13.4.2015.

Rettens dom af 16. februar 2017 — Rumænien mod Kommissionen

(Sag T-145/15) ⁽¹⁾

(EGFL og ELFUL — arealrelaterede foranstaltninger — udgifter, der er udelukket fra finansiering — faste finansielle korrektioner — artikel 52 i forordning (EU) nr. 1306/2013 — begrundelsespligt — proportionalitet)

(2017/C 104/63)

Processprog: Rumænsk

Parter

Sagsøger: Rumænien (først ved R. Radu, V. Angelescu, R.-H Mangu, D. Bulancea, N. Horumbă, E. Mierlea og T. Crainic, derefter ved R. Radu, V. Angelescu, R. Mangu, N. Horumbă, E. Mierlea og T. Crainic, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Biolan og G. von Rintelen, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om delvis annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/103 af 16. januar 2015 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT 2015, L 16, s. 33).

Konklusion

- 1) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/103 af 16. januar 2015 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres, for så vidt som den vedrører Rumænien.
- 2) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rumænien afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 178 af 1.6.2015.

Rettens dom af 16. februar 2017 — Gruppe Nymphenburg Consult mod EUIPO (Limbic® Map)(Sag T-513/15) ⁽¹⁾**(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket Limbic® Map — mangel på fornødent særpræg — absolut registreringshindring — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)**

(2017/C 104/64)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Gruppe Nymphenburg Consult AG (München, Tyskland) (ved advokaterne R. Kunze og G. Würtenberger)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved M. Fischer, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 23. juni 2015 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1973/2014-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet Limbic® Map som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 23. juni 2015 af Første Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret frifindes (EUIPO) (sag R 1973/2014-1) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Gruppe Nymphenburg Consult AG afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 354 af 26.10.2015.

Rettens dom af 16. februar 2017 — Gruppe Nymphenburg Consult mod EUIPO (Limbic® Types)(Sag T-516/15) ⁽¹⁾**(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket Limbic® Types — manglende beskrivende karakter — absolut registreringshindring — Artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)**

(2017/C 104/65)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Gruppe Nymphenburg Consult AG (München, Tyskland) (ved advokaterne R. Kunze og G. Würtenberger)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Fischer, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 23. juni 2015 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1974/2014-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet Limbic® Types som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 23. juni 2015 af Første Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1974/2014-1) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler omkostningerne afholdt af Gruppe Nymphenburg Consult AG.

⁽¹⁾ EUT C 354 af 26/10/2015.

Rettens dom af 16. februar 2017 — Gruppe Nymphenburg Consult mod EUIPO (Limbic® Sales)**(Sag T-517/15) ⁽¹⁾****(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket Limbic® Sales — manglende beskrivende karakter — absolut registreringshindring — Artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)**

(2017/C 104/66)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Gruppe Nymphenburg Consult AG (München, Tyskland) (ved advokaterne R. Kunze og G. Würtenberger)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Fischer, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 23. juni 2015 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1972/2014-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet Limbic® Sales som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 23. juni 2015 af Første Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1972/2014-1) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler omkostningerne afholdt af Gruppe Nymphenburg Consult AG.

⁽¹⁾ EUT C 354 af 26.10.2015.

Rettens dom af 16. februar 2017 — DMC mod EUIPO — Etike' International (De Giusti ORGOGLIO)**(Sag T-18/16) ⁽¹⁾****(EU-varemærker — indsigelsessag — EU-figurmærket De Giusti ORGOGLIO — det ældre EU-ordmærke ORGOGLIO — relativ registreringshindring — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)**

(2017/C 104/67)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: DMC Srl (San Vendemiano, Italien) (ved advokat B. Osti)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Etike' International Srl (Baronissi, Italien) (ved advokat V. Fiorillo)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 5. november 2015 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1764/2013-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Etike' International og DMC.

Konklusion

- 1) *Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.*
- 2) *DMC Srl betaler sagens omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 90 af 7.3.2016.

Sag anlagt den 8. december 2016 — Spliethoff's Bevrachtungskantoor mod INEA

(Sag T-871/16)

(2017/C 104/68)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Spliethoff's Bevrachtungskantoor BV (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokat Y. de Vries)

Sagsøgt: Forvaltningsorganet for Innovation og Netværk (INEA)

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgtes afgørelse af 17. juli 2015 om afvisning af sagsøgerens forslag som svar på indkaldelse af forslag i forbindelse med Connecting Europe-faciliteten og på grundlag af det i 2014 vedtagne flerårige arbejdsprogram annulleres.
- Det pålægges sagsøgte at træffe en ny afgørelse vedrørende sagsøgerens forslag under hensyntagen til den dom fra Retten, der henvises til i stævningen, inden for tre måneder at regne fra dommens afsigelse.
- Forvaltningsorganet for Innovation og Netværk (INEA) tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført to anbringender.

1. Første anbringende om et åbenbart fejlagtigt skøn ved vurderingen af sagsøgerens forslag.

- Sagsøgeren har anført grunde til, at selskabet er af den opfattelse, at sagsøgtes vurdering af sagsøgerens forslag for så vidt angår tildelingskriterierne relevans, påvirkning og kvalitet var fejlbehæftet.

2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet

- Sagsøgeren har anført grunde til, at selskabet er af den opfattelse, at sagsøgte foretog en uretmæssig sondring mellem selskabets forslag vedrørende emissionsnedbringende teknologier og tilsvarende forslag fra selskabets konkurrenter, som blev udvalgt til finansiering.

Sag anlagt den 16. januar 2017 — Portugal mod Kommissionen

(Sag T-22/17)

(2017/C 104/69)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, P. Estêvão og J. Saraiva de Almeida, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/2018 af 15. november 2016 (EUT 2016, L 312, s. 26) om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres, for så vidt der i denne afgørelse udelukkes udgifter på 1 990 810,30 EUR vedrørende udgifter, som Portugal har anmeldt ved foranstaltning »Udvikling af landdistrikter, ELFUL-investeringer — private støttemodtagere« for regnskabsårene 2010, 2011, 2012, 2013 og 2014.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af artikel 31, stk. 4, litra c), i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT 2005, L 209, s. 1).
 2. Andet anbringende om en begrundelsesmangel. Dette anbringende er opdelt i tre argumenter.
 - Sagsøgeren har med det første argument anført, at Kommissionen ikke har ført bevis for, at der forelå en rimelig og begrundet tvivl.
 - Sagsøgeren har med det andet argument påberåbt sig, at de retningslinjer, der er fastsat i dokument VI/5330/97-PT af 23. december 1997, ikke finder anvendelse i den foreliggende sag.
 - Sagsøgeren har med det tredje argument anført, at Kommissionen ikke har henført de foreholdte faktiske omstændigheder under de betingelser, der i dokument VI/5330/97-PT af 23. december 1997 er fastsat for anvendelsen af en finansiel korrektion på 5 %.
-

Sag anlagt den 17. januar 2017 — Barnett mod EØSU**(Sag T-23/17)**

(2017/C 104/70)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøger:* Inge Barnett (Roskilde, Danmark) (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)*Sagsøgt:* Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU)**Sagsøgerens påstande**

- Principalt, afgørelsen af 21. marts 2016, truffet til opfyldelse af Personalerettens dom af 22. september 2015, om ikke at tildele sagsøgeren førtidig pensionering uden nedsættelse af pensionsrettigheder, annulleres.
- Subsidiært, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 207 994,14 EUR i erstatning for det af hende lidt økonomiske tab, med tillæg af morarenter beregnet fra de skyldige beløbs forfaldsdato, med den rentesats, som Den Europæiske Centralbank (ECB) anvender på sine refinansieringstransaktioner, forhøjet med 3½ procentpoint, samt et fast beløb på 25 000 EUR for det af hende lidt ikke-økonomiske tab.
- Under alle omstændigheder tilpligtes Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 266 TEUF, for så vidt som sagsøgte ikke har taget hensyn til præmisserne i Personalerettens dom af 22. september 2015, Barnett mod EØSU (F-20/14, herefter »Personalerettens dom«, EU:F:2015:107), med henblik på vedtagelsen af gennemførelsesforanstaltningerne. Navnlig fremgår det af den anfægtede afgørelses begrundelse, at sagsøgte har bortset fra de kriterier, der er fastsat i sagsøgtes almindelige gennemførelsesbestemmelser med henblik på at foretage den angiveligt fornyede undersøgelse af sagsøgerens ansøgning. Under alle omstændigheder afhjælper den anfægtede afgørelse ikke den af Personaleretten konstaterede ulovlighed, dvs. den manglende identifikation af tjenestens interesse i EØSU's almindelige gennemførelsesbestemmelser.
2. Andet anbringende er, at den anfægtede afgørelse er behæftet med flere åbenbart urigtige skøn af tjenestens interesse, således som den angiveligt forelå i 2013.
3. Tredje anbringende, som er fremført subsidiært, er, at EØSU ikke har kompetence til at vedtage en ny afgørelse vedrørende tildeling af førtidig pensionering uden nedsættelse af pensionsrettigheder efter ophævelsen af artikel 9, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1023/2013 af 22. oktober 2013 om ændring af vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union (EUT 2013, L 287, s. 15). Følgelig er sagsøgeren som følge af den i Personalerettens dom konstaterede ulovlighed endeligt blevet frataget muligheden for at blive omfattet af den pågældende foranstaltning. Herefter bør hun fuldt ud erstattes herfor.

Sag anlagt den 20. januar 2017 — Portugal mod Kommissionen**(Sag T-31/17)**

(2017/C 104/71)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, J. Saraiva de Almeida og A. Tavares de Almeida, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/2018 af 15. november 2016 (EUT 2016, L 312, s. 26) om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres, for så vidt der i denne afgørelse udelukkes udgifter på 660 202,73 EUR, som Portugal har anmeldt i rubrikken teknisk bistand ved POSEI-programmet for Azorerne for regnskabsårene 2012 og 2013.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.
2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af artikel 12, litra c), i Rådets forordning nr. 247/2006 (EF) nr. 247/2006 af 30. januar 2006 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i EU's fjernområder (EUT 2006, L 42, s. 1).
3. Tredje anbringende om en begrundelsesmangel og en tilsidesættelse af artikel 11 i Kommissionens forordning (EF) nr. 885/2006 af 21. juni 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 for så vidt angår godkendelse af betalingsorganer og andre organer og regnskabsafslutning for EGFL og ELFUL (EUT 2006, L 171, s. 90).

Sag anlagt den 20. januar 2017 — Amicus Therapeutics UK and Amicus Therapeutics mod EMA**(Sag T-33/17)**

(2017/C 104/72)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Amicus Therapeutics UK Ltd (Gerrards Cross, Det Forenede Kongerige) og Amicus Therapeutics, Inc. (Cranbury, New Jersey, De Forenede Stater) (ved solicitors L. Tsang og J. Mulryne samt barrister F. Campbell)

Sagsøgt: Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA)

Sagsøgernes påstande

- Den afgørelse om at udlevere rapporten om klinisk afprøvning AT1001-011 i henhold til forordning 1049/2001/EF, som sagsøgte meddelte sagsøgerne den 14. december 2016, annulleres.

- Subsidiært hjemvises afgørelsen til sagsøgte til fornyet behandling, efter at sagsøgerne har fået mulighed for at fremsætte specifikke bemærkninger til særlige dele af rapporten om klinisk afprøvning, der skal redigeres inden udlevering.
- Det Europæiske Lægemiddelagentur tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger vedrørende retlig bistand samt andre med denne sag forbundne omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende, hvormed det gøres gældende, at den omhandlede rapport om klinisk afprøvning udløser en generel formodning om fortrolighed i henhold til artikel 4, stk. 2, i forordning 1049/2001 i lyset af: (i) opbygningen og ordlyden af den relevante EU-sektorlovgivning, (ii) EU-institutionernes forpligtelse til at sikre overholdelse af forpligtelser i henhold til artikel 39, stk. 3, i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder, og (iii) at der bør lægges vægt på sagsøgernes grundlæggende ret til privatliv og deres ejendomsret.
2. Andet anbringende, hvormed det subsidiært gøres gældende, at det eneste juridisk acceptable udfald af en korrekt afvejning i henhold til artikel 4, stk. 2, i forordning 1049/2001 ville have været en afgørelse om ikke at udlevere den omhandlede rapport om klinisk afprøvning i lyset af: (i) sagsøgernes vægtige private interesse i at undgå udbredelse i betragtning af den ødelæggende virkning, som en sådan udbredelse ville have for grundlæggende ejendomsret og erhvervsmæssige rettigheder, og (ii) den vage og generiske offentlige interesse i udbredelse, idet der ikke er et tilstrækkeligt presserende offentligt behov for udbredelse.

Sag anlagt den 23. januar 2016 — Bank Tejarat mod Rådet

(Sag T-37/17)

(2017/C 104/73)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Bank Tejarat (Teheran, Iran) (ved solicitors S. Zaiwalla, P. Reddy, K. Mittal og A. Meskarian, samt barristers T. Otty, R. Blakeley, V. Zaiwalla, og H. Leith)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådet tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for den skade, som denne har lidt som følge af Rådets indførelse af restriktive foranstaltninger i henhold til følgende retsakter om restriktive foranstaltninger over for Iran: Rådets afgørelse 2012/35/FUSP af 23. januar 2012 (EUT 2012, L 19, s. 22), Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 54/2012 af 23. januar 2012 (EUT 2012, L 19, s. 1), Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 (EUT 2012, L 88, s. 1), Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 709/2012 af 2. august 2012 (EUT 2012, L 208, s. 2), Rådets afgørelse (FUSP) 2015/556 af 7. april 2015 (EUT L 92, 8.4.2015, s. 101) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/549 af 7. april 2015 (EUT 2015, L 92, s. 12). Følgende beløb skal betales til sagsøgeren: 1 494 050 000 USD for økonomisk skade, 1 000 000 EUR for ikke-økonomisk skade og renter af disse beløb.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et anbringende.

Sagsøgeren har gjort gældende, at Rådets indførelse af restriktive foranstaltninger over for sagsøgeren var en tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af forpligtelser, der har til formål at tillægge borgerne rettigheder, hvorfor Den Europæiske Union ifalder erstatningsansvar uden for kontrakt. Denne tilsidesættelse var en direkte årsag til, at sagsøgeren led betydelig økonomisk og ikke-økonomisk skade, som denne er berettiget til erstatning for.

Sag anlagt den 20. januar 2017 — DQ m.fl. mod Parlamentet

(Sag T-38/17)

(2017/C 104/74)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: DQ og 13 andre sagsøgere (ved advokat M. Casado García Hirschfeld)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgernes påstande

- Sagen fremmes til realitetsbehandling.
- Sagsøgte tilpligtes at betale 92 200 EUR for det forvoldte økonomiske tab.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremført seks anbringender.

1. Første anbringende vedrører diverse fejl og undladelser begået af sagsøgtes administration og som ligger til grund for det af sagsøgerne liden tab, dvs. samtlige de advokatudgifter, som blev afholdt i forbindelse med deres ansøgning om bistand indgivet den 24. januar 2014 i henhold til artikel 24, stk. 1, i tjenstemandsvedtægten.
2. Andet anbringende vedrører den ulovlige, uberettigede og truende adfærd, navnlig svindel til skade for Unionens interesser i forbindelse med udvælgelsesprocedurerne for ansøgerne, der er udvist af sagsøgerne kontorchef i forbindelse med den daglige udførelse af deres arbejdsopgaver.
3. Tredje anbringende vedrører den omstændighed, at den nævnte adfærd har krænket sagsøgernes værdighed samt deres fysiske og psykiske integritet, til skade for deres erhvervsmæssige karrierer og familieliv.
4. Fjerde anbringende vedrører det eksisterende og faktiske økonomiske tab, som sagsøgerne har lidt og som er tæt forbundet med den uvilje, som Parlamentet har udvist over for dem, samt med de talrige skridt, som sagsøgerne har måttet iværksætte, navnlig hvad angår nødvendigheden af at antage en advokat.
5. Femte anbringende vedrører manglende handling fra sagsøgernes overordnede side til trods for den uopsættelige situation og til trods for, at de faktiske omstændigheder, som disse påberåbte sig, var alvorlige. Sagsøgerne har navnlig gjort gældende, at disse omstændigheder burde have afstedkommet en handling fra de overordnede side, således at der blev sat en stopper for:
 - De ulovlige handlinger.
 - De uberettigede og truende handlinger fra deres kontorchefs side samt den urimelige tid, som administrationen var om at træffe foranstaltninger.
 - Deres vanskelige arbejdsvilkår, således at en kontinuerlig indgriben fra deres advokats side kunne have været undgået.

6. Sjette anbringende vedrører de ekstraordinære omstændigheder, som nødvendiggjorde en, endog uundværlig, indgriben fra en advokat med henblik på at bevare sagsøgernes rettigheder og opnå, at ansættelsesmyndigheden reagerede på deres beskyldninger om den psykiske og seksuelle chikane, som de var stillet over for. Deres advokats indgriben var ligeledes berettiget med henblik på at sikre, at deres vidneforklaringer forblev fortrolige og for at beskytte dem mod den manglende retlige fasthed og de forsømmelser, der blev udvist af deres overordnede, og dette med det formål, at deres uacceptable arbejdsforhold blev bragt til ophør.

Sag anlagt den 20. januar 2017 — Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (port de Brest) mod Kommissionen

(Sag T-39/17)

(2017/C 104/75)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (port de Brest) (Brest, Frankrig) (ved advokat J. Vanden Eynde)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold, og følgelig
- annulleres Europa-Kommissionens afgørelse af 22. november 2016 (C (2016) 7755 final) med henblik på at efterkomme sagsøgerens oprindelige anmodning, nemlig: »Indledningsvis ønsker de parter, der har undertegnet nærværende anmodning, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter at modtage en fuldstændig genpart af det spørgeskema og de besvarelser, som Kommissionen har henvist til i sin meddelelse 2016/C 302/03 offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 19. august 2016.«
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren i det væsentlige anført fire anbringender.

1. Første anbringende vedrørende en overordnet offentlig interesse i videregivelse af de indhentede oplysninger. Det er således med urette, at Kommissionen har fundet, at sagsøgeren ikke har godtgjort en sådan overordnet offentlig interesse, selv om denne er godtgjort ved EU-traktaterne, nemlig artikel 10, stk. 3, og artikel 11, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union (»TEU«), men ligeledes artikel 15, stk. 1, og artikel 298, stk. 1 og 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) samt artikel 42 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«).
2. Andet anbringende vedrørende EU-traktaternes og chartrets forrang for forordning nr. 1049/2001. Sagsøgeren er af den opfattelse, at nævnte forordning, som opstiller lovgivningsmæssige begrænsninger for principperne om gennemsigtighed, deltagelse og åbenhed, skal fortolkes og anvendes meget restriktivt under hensyn til den tidsmæssige rækkefølge af vedtagelsen af lovtjekterne og chartret. Sagsøgeren mener således, at sagsøgte for det første ikke burde have anvendt den generelle formodning om, at der foreligger en tilsidesættelse af beskyttelsen af formålet med undersøgelsen, for så vidt som der i den foreliggende sag er tale om en tværsnitsundersøgelse, og for det andet burde have fundet, at medlemsstaterne ikke havde anmodet om denne beskyttelse.
3. Tredje anbringende vedrørende tilsidesættelse af chartrets artikel 41, stk. 2, og artikel 42, som sikrer ret til aktindsigt i dokumenter, der berører en af de berørte parter.

4. Fjerde anbringende vedrørende tilsidesættelse af den europæiske menneskerettighedskonvention, som foreskriver lige adgang til dokumenter under en retssag, selv en forvaltningssag, for at sikre de berørte parter ret til forsvar, bl.a. konventionens artikel 6 og 13.

Sag anlagt den 30. januar 2017 — Mackevision Medien Design mod EUIPO (TO CREATE REALITY)

(Sag T-50/17)

(2017/C 104/76)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Mackevision Medien Design GmbH Stuttgart (Stuttgart, Tyskland) (ved advokaterne E. Stolz, U. Stelzenmüller og J. Weiser)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »TO CREATE REALITY« — registreringsansøgning nr. 15 098 106

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 20. december 2016 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 995/2016-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 .

Sag anlagt den 31. januar 2017 — Safe Skies mod EUIPO — Travel Sentry (TSA LOCK)

(Sag T-60/17)

(2017/C 104/77)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Safe Skies LLC (New York, New York, Forenede Stater) (ved advokat V. Schwepler)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Travel Sentry, inc. (Windermere, Florida, Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Travel Sentry, inc.

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »TSA LOCK« — EU-varemærkeregistrering nr. 4 530 168

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 24. november 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 233/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagens behandling for Retten og en eventuel intervenient tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med den administrative sagsbehandling for appelkammeret.
- Der fastsættes en dato for retsmøde i sagen, for så vidt som Retten ikke kan afgøre sagen uden et retsmøde.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra g), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 1. februar 2017 — Lions Gate Entertainment mod EUIPO (DIRTY DANCING)

(Sag T-64/17)

(2017/C 104/78)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Lions Gate Entertainment Inc. (Santa Monica, California, De Forenede Stater) (ved Barrister C. Hall og Solicitor D. Farnsworth)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »DIRTY DANCING« — registreringsansøgning nr. 13 930 102

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 1. december 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 331/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret og for Retten.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), og artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 1. februar 2017 — Italytrade mod EUIPO — Tpresso (tèespresso)**(Sag T-67/17)**

(2017/C 104/79)

*Stævningen er affattet på italiensk***Parter**

Sagsøger: Italytrade Srl (Bari, Italien) (ved advokat N. Clemente)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Tpresso SA (Zürich, Schweiz)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Italytrade Srl

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »tèespresso« — registreringsansøgning nr. 13 543 517

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 29. november 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 959/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse omgøres som omhandlet i artikel 65, stk. 3, i forordning nr. 207/2009 og under alle omstændigheder i henhold til gældende ret.
- EUIPO og en eventuel intervenient tilpligtes at betale de af Italytrade Srl i forbindelse med sagen afholdte omkostninger som omhandlet i artikel 134, stk. 2, i Rettens procesreglement.
- Afgørelsen omgøres som omhandlet i artikel 134, stk. 2, i Rettens procesreglement, herunder afgørelsens konklusion, og EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for appelkammeret og for indsigelsesafdelingen.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 11. februar 2017 — Italytrade mod EUIPO — Tpresso (teaespresso)**(Sag T-68/17)**

(2017/C 104/80)

*Stævningen er affattet på italiensk***Parter**

Sagsøger: Italytrade Srl (Bari, Italien) (ved advokat N. Clemente)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Tpresso SA (Zürich, Schweiz)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Italytrade Srl

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »teapresso« — registreringsansøgning nr. 13 543 475

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 29. november 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1099/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse omgøres som omhandlet i artikel 65, stk. 3, i forordning nr. 207/2009 og under alle omstændigheder i henhold til gældende ret.
- EUIPO og en eventuel intervenient tilpligtes at betale de af Italytrade Srl i forbindelse med sagen afholdte omkostninger som omhandlet i artikel 134, stk. 2, i Rettens procesreglement.
- Afgørelsen omgøres som omhandlet i artikel 134, stk. 2, i Rettens procesreglement, herunder afgørelsens konklusion, og EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for appelkammeret og for indsigelsesafdelingen.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 3. februar 2017 — Constantin Film Produktion mod EUIPO (Fack Ju Göhte)

(Sag T-69/17)

(2017/C 104/81)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Constantin Film Produktion GmbH (München, Tyskland) (ved advokaterne E. Saarmann og P. Baronikians)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »Fack Ju Göhte« — registreringsansøgning nr. 2205/2015-5

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 1. december 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2205/2015-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsrets afgørelse af 29. september 2015 nr. 013971163 annulleres.

— EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra f), i forordning nr. 207/2009

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 31. januar 2017 — TenneT Holding mod EUIPO — Ngrid Intellectual Property (NorthSeaGrid)

(Sag T-70/17)

(2017/C 104/82)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: TenneT Holding BV (Arnhem, Nederlandene) (ved advokat K. Limperg)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Ngrid Intellectual Property Ltd (London, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger: TenneT Holding BV

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »NorthSeaGrid« — registreringsansøgning nr. 12 223 517

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 21. november 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1607/2015-5)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 3. februar 2017 — Schmid mod EUIPO — Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Steirisches Kürbiskernöl)

(Sag T-72/17)

(2017/C 104/83)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Gabriele Schmid (Halbenrain, Østrig) (ved advokat B. Kuchar)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Graz, Østrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »Steirisches Kürbiskernöl« — international registrering nr. 900 100

Sagen for EUIPO: Fortabelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. december 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1768/2015-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse omgøres og varemærke IR nr. 900 100 for EU erklæres fortabt for alle varer.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse, idet det ikke er godtgjort, at der er gjort reel brug af IR nr. 900 100, og sagen hjemvises til EUIPO.
- Varemærkeindehaveren tilpligtes under alle omstændigheder at betale sagsøgerens omkostninger i forbindelse med sagens behandling for EUIPO og for Retten. EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 15, stk. 1, i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009.
- Tilsidesættelse af artikel 55, stk. 1, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 30. januar 2017 — Jumbo Africa mod EUIPO — ProSiebenSat.1 Licensing (JUMBO)

(Sag T-78/17)

(2017/C 104/84)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Jumbo Africa, SL (L'Hospitalet de Llobregat, Spanien) (ved advokaterne M. Buganza González og E. Torner Lasalle)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: ProSiebenSat.1 Licensing GmbH (Unterföhring, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Jumbo Africa, SL

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »JUMBO« — registreringsansøgning nr. 10 492 131

Sagen for EUIPO: Ugylldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 26. oktober 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 227/2016-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7 i forordning nr. 207/2009. Nærmere bestemt gøres det af sagsøgeren gældende, at varemærket »JUMBO« ikke er omfattet af nogen af de i nævnte artikels stk. 1 anførte registreringshindringer. Det nævnte varemærke er ikke beskrivende for de varer, der er omfattet heraf.

Sag anlagt den 10. februar 2017 — Le Pen mod Parlamentet**(Sag T-86/17)**

(2017/C 104/85)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Marine Le Pen (Saint-Cloud, Frankrig) (ved advokaterne M. Ceccaldi og J. P. Le Moigne)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Annullection af Europa-Parlamentets generalsekretærs afgørelse af 5. december 2016 truffet i medfør af Europa-Parlamentets Præsidium's afgørelse af 19. maj og 9. juli 2008 om gennemførelsesbestemmelser til statutten for Europa-Parlamentets medlemmer, som ændret, hvori der fastslås en fordring mod sagsøgeren på 298 497,87 EUR i form af fejlagtigt udbetalte beløb i forbindelse med parlamentarisk assistance, hvori tilbagesøgningen af denne fordring begrundes og hvori det pålægges den kompetente anvisningsberettigede i samarbejde med institutionens regnskabsansvarlige at foretage tilbagesøgning heraf i medfør af artikel 68 i gennemførelsesbestemmelserne til statutten for Europa-Parlamentets medlemmer og artikel 66, 78, 79 og 80 i finansforordningen.
- Annullection af debetnota nr. 2016-1560 af 6. december 2016, hvori sagsøgeren oplyses om, at der er fastslået en fordring mod hende på 298 497,87 EUR ifølge generalsekretærens afgørelse af 5. december 2016 og at de fejlagtigt udbetalte beløb i form af parlamentarisk assistance vil blive tilbagesøgt i medfør af artikel 68 i gennemførelsesbestemmelserne til statutten for Europa-Parlamentets medlemmer og artikel 66, 78, 79 og 80 i finansforordningen.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Europa-Parlament tilpligtes at betale Marine Le Pen et beløb på 50 000 EUR i sagsomkostninger, der kan kræves erstattet.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført 12 anbringender.

1. Første anbringende er, at retsaktens ophavsmand er inkompetent. Sagsøgeren har gjort gældende, at Europa-Parlamentets generalsekretærs afgørelse af 5. december 2016 (herefter »den anfægtede afgørelse«) henhører under Europa-Parlamentets Præsidium's kompetence og at afgørelsens signatar ikke har godtgjort at have nogen bemyndigelse.
2. Andet anbringende er, at den anfægtede afgørelse ikke er begrundet, selv om dette er et krav i henhold til artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

3. Tredje anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af væsentlige formkrav, for så vidt som den anfægtede afgørelse omhandler rapporten vedrørende den undersøgelse, som blev gennemført af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (herefter »OLAF«) og afsluttet den 26. juli 2016 og som ikke er blevet fremsendt til sagsøgeren. Sagsøgeren er således ikke blevet hørt og har ikke med føje kunnet gøre sine anbringender til sit forsvar gældende, eftersom generalsekretæren har afvist at fremsende de sagsakter, som ligger til grund for den anfægtede afgørelse, til hende.
4. Fjerde anbringende er, at Europa-Parlamentets generalsekretær ikke personlige har undersøgt sagen. Ifølge sagsøgeren har sidstnævnte indskrænket sig til at tage OLAF's rapport til efterretning og har ikke på noget tidspunkt personligt undersøgt sagsøgerens situation.
5. Femte anbringende er, at der ikke foreligger faktiske omstændigheder til støtte for den anfægtede afgørelse samt den dertil knyttede debetnota (herefter »de anfægtede retsakter«), for så vidt som de faktiske omstændigheder, der er lagt til grund, er unøjagtige.
6. Sjette anbringende vedrører omvendelse af bevisbyrden. Sagsøgeren er i denne forbindelse af den opfattelse, at det ikke tilkommer hende at bevise, at hendes assistent har udført arbejde, men at det tværtimod tilkommer de kompetente myndigheder at bevise det modsatte.
7. Syvende anbringende er, at proportionalitetsprincippet er tilsidesat, for så vidt som det beløb, der kræves af sagsøgeren, ikke er begrundet, hverken i detaljer eller hvad angår beregningsmetoden, og at det forudsættes, at den parlamentariske assistent aldrig har arbejdet for sagsøgeren.
8. Ottende anbringende er, at der foreligger magtfordrejning, for så vidt som de anfægtede retsakter er blevet vedtaget med det formål at fratage sagsøgeren, som er medlem af Europa-Parlamentet, midlerne til at udøve sit mandat.
9. Niende anbringende er, at der foreligger procedurefordrejning. Sagsøgeren har gjort gældende, at generalsekretæren med det formål at undgå at være tvunget til at fremsende OLAF's rapport, som han er i besiddelse af, til sagsøgeren, ulovligt har fremsendt anmodningen om fremsendelse af denne rapport til OLAF, som ikke har fremsendt denne.
10. Tiende anbringende vedrører forskelsbehandling og fumus persecutionis, for så vidt som situationen omkring denne tvist udelukkende omhandler sagsøgeren og hendes parti.
11. Ellevte anbringende vedrører den omstændighed, at der er sket indgreb i et parlamentsmedlems uafhængighed, og konsekvenserne af, at der ikke foreligger et bundet mandat. De anfægtede retsakter har utvivlsomt til formål at forhindre sagsøgeren i frit at udøve sit mandat som medlem af Europa-Parlamentet ved at fratage hende de økonomiske midler, der er nødvendige for at udføre hendes arbejde. Sagsøgeren kan som parlamentsmedlem desuden ikke modtage instrukser fra generalsekretæren om den måde, hvorpå hun skal udøve sit mandat, under trusler om økonomiske sanktioner.
12. Tolvte anbringende vedrører OLAF's manglende uafhængighed, for så vidt som dette organ ikke giver nogen garanti for uafhængighed og ærlighed og er afhængigt af Europa-Kommissionen.

Sag anlagt den 8. februar 2017 — Kuka Systems mod EUIPO (Matrix light)

(Sag T-87/17)

(2017/C 104/86)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kuka Systems GmbH (Augsburg, Tyskland) (ved advokaterne B. Maneth og C. Huch Hallwachs)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »Matrix light« — registreringsansøgning nr. 14 779 714

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 1. december 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 886/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
 - Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA